KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 4.7.2007
KOM(2007) 372 v konečném znění

2007/0138 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o společné organizaci trhu s vínem
a změně některých nařízení

{SEK(2007) 893}
{SEK(2007) 894}

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Evropská unie (EU) zaujímá celosvětově čelní místo ve výrobě, spotřebě a v dovozu vín. V roce 2006 představovala výroba vín ve 27 členských státech EU 5 % celkové hodnoty zemědělské produkce EU. Vína z EU mají celosvětově uznávanou kvalitu. Odvětví vína v EU představuje důležitou ekonomickou činnost, zejména co se týče zaměstnanosti a výnosu z vývozu.

Spotřeba vína EU však v posledních desetiletích značně a soustavně klesala, a i přes nedávné zlepšení roste objem vína vyváženého ze Společenství od roku 1996 mnohem pomaleji než jeho dovoz. Porušení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou v odvětví vína a rostoucí problémy na evropském a mezinárodním trhu s vínem tlačí na ceny producentů a na příjmy. Mnoho producentů je však konkurenceschopných a další mohou konkurenceschopnými být.

Jak je uvedeno ve sdělení Evropské komise „Směrem k udržitelnému evropskému odvětví vína“ ze dne 22. června 2006[1], Komise se domnívá, že je nezbytná zásadní reforma společné organizace trhu s vínem, aby se z hlediska nákladů neefektivní nástroje politiky nahradily udržitelnějším a soudržnějším právním rámcem. Cílem je zajistit lepší zhodnocení prostředků za použití momentálně přidělených prostředků (asi 1,3 mld. EUR, což představuje asi 3 % prostředků na zemědělství).

Stávající společnou regulaci trhu upravuje nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999. Přijetí návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů. Navrhované nařízení je založené na Smlouvě o založení Evropského společenství, a zejména na článcích 36 a 37. Pokud bude schváleno, vstoupí v platnost dne 1. srpna 2008 a bude spadat do výlučné působnosti Společenství. Řada opatření, která se mají financovat na základě tohoto návrhu, umožní členským státům zabývat se specifickými situacemi v jejich vinařských oblastech v souladu se zásadou subsidiarity.

V souladu se závazky Komise týkajících se lepších právních předpisů, je k návrhu přiložena aktualizovaná analýza hospodářských, sociálních a environmentálních aspektů problémů spojených s společnou organizací trhu a analýza dopadů, výhod a nevýhod návrhu ve spojení s těmito aspekty. Návrh zohledňuje také výsledky diskusí se zúčastněnými stranami i s vnitrostátními orgány a v rámci institucí Společenství.

Tento návrh nařízení představuje iniciativu Komise v rámci pokračujících reforem společné zemědělské politiky (SZP) z roku 2003 pro plodiny na orné půdě a chov hospodářských zvířat[2], z roku 2004 pro olivový olej, tabák a bavlnu[3] a z roku 2006 pro cukr[4], a navrhované reformy pro ovoce a zeleninu z ledna 2007, které se vztahují na všechna hlavní odvětví kromě odvětví vína. Zohledňuje také politiku Společenství v oblasti udržitelného rozvoje schválenou na zasedání Evropské rady v Göteborgu, v

---

1 KOM(2006) 319 v konečném znění.
2 Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1).
3 Nařízení Rady (ES) č. 864/2004 (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 1).
4 Nařízení Rady (ES) č. 318/2006 (Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1).

oblasti větší konkurenceschopnosti v souvislosti s obnovenou lisabonskou strategií a v oblasti zjednodušení a zlepšení právní úpravy SZP.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Využití externích odborníků**

Komise financovala zpětné hodnocení stávajícího režimu za účelem přípravy reformy společné organizace trhu s vínem. Hodnocení provedla skupina evropských vědců. Bylo zveřejněno v listopadu 2004 a je k dispozici na webové stránce Komise[5].

Komise navíc při střednědobé prognóza pro odvětví vína představila své předpoklady, metodiku a výsledky panelu vědců z Francie, Španělska, Itálie a Německa, kteří se specializují na vinařskou ekonomiku.

- **Seminář**

Dne 16. února 2006 se konal seminář nazvaný „Výzvy a příležitosti pro evropská vína“ – zúčastněné strany měly možnost vyjádřit své názory a myšlenky k současné situaci a k vyhlídkám odvětví vína. Semináře se zúčastnila více než stovka osob zastupujících řadu zainteresovaných stran[6].

- **Sdělení Komise a posouzení dopadů**

V červnu 2006 přijala Komise na základě prvních závěrů z diskuse sdělení Radě a Evropskému parlamentu, ve kterém zvažuje čtyři varianty reformy společné organizace trhu. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se podílely na otevřené debatě o budoucí společné organizaci trhu s vínem, a oznámila, že na základě těchto diskusí navrhne reformu společné organizace trhu s vínem.

Komise vzala v úvahu situaci odvětví a cíle politiky, kterých má být dosaženo, a posoudila čtyři varianty reformy společné organizace trhu s vínem. Tři z těchto možností – zachování současného stavu, reformování společné organizace trhu v souladu s modelem reformy SZP a prosazování úplné deregulace – neposkytují dostatečné odpovědi na problémy, potřeby a zvláštnosti odvětví vína.

Komise provedla posouzení dopadů uvedené v pracovním programu – zpráva je k dispozici na internetových stránkách Komise[7].

- **Evropské instituce**

Od července do října 2006 probíhaly v Radě intenzivní diskuse, zejména během tří jednání Rady ve složení pro zemědělství a rybolov.

V prosinci 2006 schválily Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů své zprávy o reformě vinařství.

V únoru 2007 přijal Evropský parlament svoji úvodní zprávu ke sdělení.

---

5 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm

6 Závěry semináře „Výzvy a příležitosti pro evropská vína“ jsou na adrese: http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf

7 http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/fullimpact_en.pdf

- **Konzultace zúčastněných stran**

Komise se na celé řadě jednání sešla se zúčastněnými stranami a v rámci poradní skupiny pro víno probíhaly diskuse.

Za účelem zajištění přímého a konkrétního dialogu s evropským odvětvím vína navíc komisař pro zemědělství a rozvoj venkova navštívil od února 2006 řadu různých pěstitelských oblastí v celé Evropské unii.

- **Hlavní otázky**

Během všech těchto diskusí, které probíhaly od přijetí sdělení Komise, měly členské státy i zúčastněné strany příležitost vyjádřit své obavy. Většina z nich, ačkoliv se objevily různé názory, se shoduje na těchto otázkách:

– naléhavé potřebě rozsáhlé reformy v souvislosti s hospodářskou analýzou Komise, určení problémů a cílů reformy,

– sociální a hospodářská rizika vyplývající z příliš rychlého a rozsáhlého klučení,

– naléhavé potřebě posílit uvádění vína na trh a jeho propagaci,

– riziku snížení kvality, pokud by došlo ke zrušení zákazu dovozu moštů pro vinifikaci a zákazu scelování vín pocházejících z EU a dovážených vín.

Země, které víno neprodukují, zdůraznily potřebu zavést opatření efektivnější z hlediska nákladů a orientované na spotřebitele.

Výše uvedené otázky řádně vzala Komise v tomto návrhu v úvahu.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Cíle reformy**

Cíle této reformy jsou:

– zvyšování konkurenceschopnosti producentů vína v EU; zlepšení pověsti jakostního vína z EU jako nejlepšího vína na světě; znovuzískání starých trhů a proniknutí na nové trhy v EU a po celém světě;

– vytvoření režimu v oblasti vína, který funguje na základě jasných, jednoduchých a účinných pravidel, která udržují rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou;

– vytvoření režimu v oblasti vína, který zachová nejlepší tradice výroby vín v EU, posílí sociální strukturu četných zemědělských oblastí a zajistí, aby veškerá výroba byla šetrná k životnímu prostředí.

Nová politika EU v oblasti vína by rovněž měla řádně zohlednit zvýšené obavy společnosti o zdraví a ochranu spotřebitelů a být slučitelná a v souladu se Světovou obchodní organizací (WTO) a s reformovanou SZP, první a druhý pilíř, a s finančním výhledem.

Závěrem je třeba zdůraznit, že tento návrh byl vypracován v souvislosti s návrhem Komise na nařízení Rady o zřízení společné organizace zemědělských trhů. Aby se

však daly ve vhodném okamžiku snadno začlenit do jednotné organizace trhu, byly některé předpisy horizontální povahy aktualizovány, zjednodušeny a racionalizovány.

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Po identifikaci problémů a potenciálu odvětví a jeho zvláštností a po provedení hloubkového rozboru v posouzení dopadů se Komise domnívá, že je zapotřebí zachovat zvláštní společnou organizaci trhu s vínem, která však nepochybně musí být zásadně reformována.

Stěžejním úkolem je přizpůsobit produkční struktury a regulační rámec v zájmu dosažení udržitelného a konkurenceschopného evropského odvětví vína s dlouhodobou perspektivou a současně zajistit co nejefektivnější používání finančních prostředků z hlediska nákladů. To znamená, že od prvního dne se zruší všechna opatření, která se ukázala jako neúčinná, konkrétně podpora na destilaci vedlejších produktů, konzumní alkohol a destilaci vína z odrůd s dvojím zatříděním, podpora soukromého skladování a vývozní náhrady. Podpora na mošt v souvislosti s obohacováním, zavedená na vyrovnání dodatečných nákladů, které ve srovnání s obohacováním cukrem vznikají, bude zrušena v souladu se zavedením zákazu obohacování cukrem. Opatření pro nouzovou destilaci nahradí dvě opatření pro nouzové řízení, která se zavedou do vnitrostátních finančních rámců.

Důležitým bodem dalekosáhlé reformy bude zajistit, aby byla nová organizace trhu s vínem v souladu se zásadami WTO. Stávající intervenční opatření (spadající do kategorie „amber box“), která narušují obchod, budou zrušena a v případě dalšího používání opatření vnitřní podpory budou upřednostňována opatření spadající do kategorie „green box“.

Navrhovaný přístup má dvě fáze. První fáze v letech 2008 až 2013 obnovuje tržní rovnováhu a zároveň je nekonkurenceschopným producentům dána možnost opustit odvětví za přijatelných podmínek. Ve druhé fázi se zavedou opatření na zvýšení konkurenceschopnosti včetně zrušení práv na výsadbu od 1. ledna 2014.

3.1. Obnovená, zjednodušená a jednoznačnější regulační opatření

<u>Méně omezení pro producenty</u>

Systém omezování práv na výsadbu bude prodloužen z roku 2010 do roku 2013.

Od 1. ledna 2014 pak bude pěstování révy neomezené, aby se zlepšila konkurenceschopnost producentů. Cílem je umožnit konkurenceschopným producentům vína rozšířit produkci, s cílem získat zpět staré a dostat se na nové trhy v EU a ve třetích zemích. Nová situace na trhu a schopnosti členských států týkající se přístupu ke statusu chráněného označení původu nebo zeměpisného označení (například vymezení oblasti, stanovení maxima výnosů a další přísnější pravidla produkce, zpracovávání a označování), spolu s ukončením systematické destilace, která fungovala jako záchranná síť, de facto omezí počet hektarů a zabrání nadměrné produkci. Všechna rozhodnutí o nové produkci budou plně odrážet schopnost producentů najít pro své produkty odbytiště.

Přizpůsobivější enologické postupy:

- Odpovědnost za schvalování nových enologických postupů nebo za změny stávajících enologických postupů kromě obohacování a přikyselování, včetně převzetí acquis, se převede z Rady na Komisi;
- Komise posoudí enologické postupy přijaté Mezinárodním úřadem pro révu a víno (OIV) a následně je začlení do nařízení Komise;
- v EU se povolí používání enologických postupů, které jsou již mezinárodně schválené, k výrobě vína na vývoz do příslušných míst určení;
- zruší se požadavek na minimální přirozený obsah alkoholu u vína.

Jasnější, soudržnější a důsledněji tržně orientované zařazování druhů vín a označování vína etiketami:

Koncepce jakostních vín EU se zakládá na přístupu zeměpisného původu (jakostní vína ze stanovených pěstitelských oblastí). EU chce tuto koncepci potvrdit, přizpůsobit, propagovat a rozšířit po celém světě.

Politika jakosti bude díky následujícím opatřením jasnější, jednodušší, průhlednější, a tím účinnější:

- vytvoření jasného rámce pro vína se zeměpisným označením odpovídajícímu horizontální politice jakosti (nařízení Rady (ES) č. 510/2006). Vína se zeměpisným označením se dále budou dělit na vína s chráněným zeměpisným označením a na vína s chráněným označením původu. Zavede se postup registrace a ochrany zeměpisných označení;
- za účelem zajištění jakosti vína, což je třeba uplatňovat v souladu se zásadou subsidiarity, zachování zákazu úplného vylisování hroznů;
- rozšíření úlohy mezioborových organizací, aby mohly kontrolovat a řídit jakost vína vyrobeného na jejich územích. Posíleny jsou také kontrolní nástroje, zejména pokud jde o výrobu „*vin de cépage*“.

Komise navrhuje zjednodušit předpisy pro označování vína etiketami vytvořením jednotného právního rámce vztahujícího se na veškeré druhy vína a náležitosti s nimi související. Tento rámec bude přizpůsoben potřebám spotřebitelů a lépe bude se lépe shodovat s politikou jakosti vína. Zejména to bude znamenat:

- převedení působnosti z Rady na Komisi;
- používání jednotného právního nástroje pro všechna vína doplněním pravidel obsažených v horizontální směrnici 2000/13/ES o označování náležitě tak, aby byly uspokojeny zvláštnosti odvětví vína z hlediska povinných a nepovinných požadavků na označování;
- zlepšení pružnosti politiky označování vína etiketami při zohlednění politik WTO, a to odstraněním rozdílu mezi pravidly označování vína se zeměpisným označením nebo označením původu a bez něj, především usnadněním označování názvu odrůdy a ročníku sklizně na vínech bez chráněného označení původu nebo zeměpisného označení, a zároveň zajištění řádného plnění požadavků na zpětnou vysledovatelnost;

– zajištění informování a ochrany spotřebitelů, jejich úplné informování o původu produktů prostřednictvím příslušných pravidel pro označování vína etiketami pro zajištění zpětné vysledovatelnosti.

3.2. Stanovení národních finančních rámců, aby členské státy mohly zlepšit svoji konkrétní situaci

V souladu s finančním výkazem se celkový rozpočet přidělený tomuto typu opatření bude pohybovat mezi 623 mil. EUR v roce 2009 a 830 mil. EUR od roku 2015 dále.

Kromě toho bude každému producentskému členskému státu poskytnut finanční rámec vypočítaný podle tří objektivních kritérií – podílu ploch, produkce a historických výdajů, a to v poměru: jedna čtvrtina, jedna čtvrtina a polovina, vyjma části na propagaci, kde se bude jednat o poměr polovina na plochu a polovina na produkci.

Každý členský stát bude moci využívat finanční rámec na následující opatření podle vlastních preferencí:

– nová opatření podpory na propagaci ve třetích zemích;

– restrukturalizace a přeměna vinic;

– nová opatření podpory na zelenou sklizeň;

– nová opatření pro nouzové řízení, například pojištění proti přírodním katastrofám a administrativní náklady na vytvoření vzájemného fondu specifického pro odvětví;

Aby se zabránilo narušování hospodářské soutěže, bude jeho použití podléhat některým společným pravidlům (včetně minimálních pravidel v oblasti životního prostředí uplatňovaných podle zásady podmíněnosti), a schválení specifického národního programu Komisí .

3.3. Vytvoření udržitelnějšího odvětví díky většímu používání opatření na rozvoj venkova

Řada opatření, jež jsou součástí nařízení o rozvoji venkova [8] a jež byla začleněna do programů přijatých členskými státy, by mohla být pro odvětví vína zajímavá, protože mohou být pro pěstitele révy, její zpracovatele a obchodníky významnou pobídkou a přínosem. Příklady opatření:

– podpora mladých zemědělců při zahájení činnosti a investice do technického zařízení a do zlepšení uvádění produktů na trh;

– odborné vzdělávání;

– informování o organizacích producentů a jejich podpora po zavedení režimu jakosti;

– agro-environmentální podpora na pokrytí dodatečných nákladů a zisku ušlého při obstarávání a udržování vinohradnické půdy/kulturní krajiny;

---

[8] Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

– předčasný odchod do důchodu; poskytne se případně zemědělcům, kteří se s konečnou platností rozhodnou ukončit veškerou komerční hospodářskou činnost za účelem převedení podniku na jiné zemědělce.

Zrušení používání cukru bude některé producenty, kteří na obohacování tradičně používali cukr, nutit k investicím na zavedení moštu na obohacování. V rámci rozvoje venkova budou členské státy moci poskytovat podporu investic producentům vína, kteří přešli od obohacování cukrem na obohacování moštem.

Vzhledem k již probíhajícímu plánování rozvoje venkova na období 2007–2013 a za účelem podpoření těchto opatření bude nutný přesun prostředků mezi rozpočtovými liniemi (trh a přímé platby na jedné straně a rozvoj venkova na straně druhé), přičemž by tyto prostředky byly vyhrazeny pro vinařské oblasti v souladu s postupem použitým v dalších dvou odvětvích (odvětví tabáku a bavlny).

Převedená částka se bude pohybovat v rozmezí 100 mil. EUR v roce 2009 až 400 mil. EUR od roku 2014 dále. Plány rozvoje venkova již budou přijaté, takže členské státy budou mít možnost je přizpůsobit a tyto programy rozvoje budou v budoucnu hrát důležitou roli v hospodářské prosperitě zúčastněných stran v odvětví vína a v ochraně životního prostředí ve vinařských oblastech.

3.4. Lepší informování spotřebitelů o evropských vínech

Některé zúčastněné strany zdůraznily zejména na semináři konaném dne 16. února 2006 nutnost klást větší důraz na marketing a propagaci vín. Komise má v úmyslu důrazně prosazovat odpovědnou propagační a informační politiku. Měly by být použity všechny dostupné možnosti právních předpisů Společenství a další by se měly vytvořit, aby se prováděly:

– propagační projekty mimo území EU využívající národních finančních rámců. K dispozici je částka ve výši celých 120 mil. EUR, což představuje asi 9 % celkového rozpočtu pro toto odvětví. Tato opatření budou z rozpočtu Společenství spolufinancována z 50 %.

– projekty na posílení propagace za použití prostředků na rozvoj venkova pro organizace producentů, které zavádějí režimy jakosti;

– nové informační kampaně o zodpovědné/střídmé konzumaci vína v rámci EU financované v EU za použití horizontálního právního rámce pro propagaci se zvýšenou mírou spolufinancování (60 %). Posílena bude také stávající informační kampaň o evropském systému zeměpisných označení. Za tímto účelem bude pozměněno nařízení Rady (ES) č. 2826/2000 a bude poskytnuto více prostředků.

3.5. Prevence vzniku rizik pro životní prostředí

Při produkci vína a jeho uvádění na trh by se mělo, od pěstitelských metod až po metody zpracování plně zohledňovat životní prostředí. Komise chce zajistit, aby reforma režimu v oblasti vína snížila dopady vinohradnictví a produkce vína na životní prostředí, zejména pokud jde o eroze a kontaminaci půdy, užívání přípravků na ochranu rostlin a nakládání s odpady.

Komise proto navrhuje:

- způsobilost všech pěstitelských oblastí k účasti na režimu jednotné platby znamená, že pro stále více producentů budou pravidla podmíněnosti povinná;
- automatické začlenění vyklučených oblastí do režimu jednotné platby znamená, že pro tyto oblasti budou pravidla podmíněnosti povinná;
- aby se zabránilo znehodnocování půdy, budou s prémií za vyklučení spojené minimální požadavky na životní prostředí, dále bude spojena s opatřeními na restrukturalizaci a zelenou sklizeň financovanými z národních finančních rámců;
- vytvoření přijatelné minimální úrovně péče o životní prostředí v procesu výroby vína;
- navýšení prostředků v programech rozvoje venkova, například v rámci osy 2, která se týká podpůrných opatření na zlepšení životního prostředí a krajiny.

3.6. Nabídka alternativ méně konkurenceschopným producentům

I když je již řada producentů konkurenceschopná nebo díky novým opatřením navrženým v reformě svoji konkurenceschopnost zlepší, jsou někteří z nich ve velmi těžké situaci. Často mají již nyní negativní příjmy a na trhu, který je stále více konkurenční, budou mít co dělat, aby nezkrachovali. Aby měli možnost opustit odvětví za přijatelných podmínek, je třeba zachovat režim konečného vzdání se vinohradnictví.

Pěstitelé révy by měli mít možnost rozhodnout se, zda provádět nebo neprovádět klučení. Aby se však členské státy vyhnuly sociálním a/nebo environmentálním problémům, budou moci omezit klučení v horských oblastech a na příkrých svazích a v oblastech se zvláštními ekologickými omezeními a/nebo ukončit klučení, pokud je celková vyklučená plocha větší než 10 % jejich vinic.

Prémie za klučení se zvýší a stanoví na lákavou úroveň. Pro povzbuzení k jejímu využívání od prvního roku bude výše prémie po zbývající období omezení na výsadbu klesat. Přidělený rozpočet umožní vyklučit zhruba 200 000 ha v EU během pěti let. To představuje plochu o velikosti strukturálního nadbytku, který se má odstranit, s ohledem na nedávná zlepšení obchodu a na pozitivní efekty na rovnováhu trhu, které se očekávají od dalších navrhovaných opatření, zejména od ukončení obohacování cukrem, propagace, zelené sklizně a podpory rozvoje venkova.

Zemědělská plocha dříve využívaná pro produkci vinné révy se po vyklučení bude považovat za plochu způsobilou podle režimu jednotné platby a bude na ni přidělena oddělená přímá platba odpovídající průměru v regionu.

3.7. Obchod se třetími zeměmi

Vezmeme-li v úvahu, že jednání WTO stále pokračují a že je jejich výsledek zatím neznámý, nedotýká se návrh reformy stávajícího právního rámce, pokud jde o vnější obchod, s výjimkou vývozních náhrad.

Dopad a role vývozních náhrad se však u vína analyzovaly. Jejich hospodářský dopad výrazně klesl. Vývozy s náhradou představují méně než 15 % celkového vývozu. Hodnota vývozních náhrad představuje 3,4 % hodnoty produktů způsobilých pro

vývozní náhrady. Proto panuje názor, že prostředky přidělené na tento nástroj lze lépe využívat, částečně na podporu propagace, a navrhuje se zrušit vývozní náhrady.

3.8. Posílení soudržnosti SZP, zjednodušení a její plný soulad s právními předpisy Společenství

Rozšíření způsobilosti všech pěstitelských oblastí k účasti na režimu jednotné platby je významným krokem, který producentům poskytne větší flexibilitu a v porovnání s ostatními zemědělci jim zajistí rovnoprávné zacházení. Za tímto účelem bude pozměněno nařízení (ES) č. 1782/2003.

Návrh zjednodušuje právní předpisy, správní postupy veřejných orgánů (EU, vnitrostátních a regionálních) a zjednodušuje správní postupy pro soukromé osoby. Například správní zjednodušení vyplývající ze zrušení tržních opatření a práv na výsadbu od roku 2014 je výraznou výhodou navrhované reformy. Podpořit by se mělo také zjednodušení a elektronické předávání průvodních dokladů.

Bez ohledu na zrušení omezení výsadby musí hospodářské subjekty a členské státy dodržovat stávající právní předpisy Společenství týkající se takzvaných neoprávněných a nepovolených vinic. Dodržování těchto pravidel je pro fungování společné organizace trhu velmi důležité. Nebudou-li pravidla dodržována, bude Komise (i nadále) přijímat příslušná opatření v rámci postupu schvalování účetních závěrek nebo, bude-li třeba, zahájí řízení pro porušení práva podle článku 226 Smlouvy.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

S ohledem na výši částky určené tomuto odvětví – 1,3 mld. EUR, navrhovaná reforma náklady nezvyšuje. Prostředky se použijí:

- v nové společné organizaci trhu na národní finanční rámce včetně propagace ve třetích zemích na jedné straně a na klučení na straně druhé;
- na numožnění převodu prostředků na opatření rozvoje venkova ve vinařských oblastech a
- na umožnění převodu režimu jednotné platby na vyklučené oblasti.

Očekává se, že změny a inovace v režimu povedou k efektivnějšímu využívání prostředků.

Navíc se navýší prostředky na informování na vnitřním trhu o vínech s chráněným označením původu nebo se zeměpisným označením, o odrůdovém víně a o odpovědné spotřebě, a to o 3 mil. EUR.

OBSAH

HLAVA I ÚVODNÍ USTANOVENÍ 21
HLAVA II PODPŮRNÁ OPATŘENÍ 22
Kapitola I Programy podpory 22
Oddíl 1 Úvodní ustanovení 22
Oddíl 2 Programy podpory 23
Oddíl 3 Specifická opatření podpory 25
Oddíl 4 Všeobecná ustanovení 28
Kapitola II Převod finančních prostředků 28
HLAVA III REGULAČNÍ OPATŘENÍ 29
Kapitola I Obecná pravidla 29
Kapitola II Enologické postupy a omezení 30
Kapitola III Označení původu a zeměpisná označení 33
Oddíl 1 Oblast působnosti a definice 33
Oddíl 2 Žádost o ochranu 34
Oddíl 3 Postup při udělování ochrany 35
Oddíl 4 Specifické případy 37
Oddíl 5 Ochrana a kontrola 38
Oddíl 6 Všeobecná ustanovení 41
Kapitola IV Označování etiketou 41
Kapitola V Organizace producentů a meziodvětvové organizace 44
HLAVA IV OBCHOD SE TŘETÍMI ZEMĚMI 47
Kapitola I Společná ustanovení 47
Kapitola II Dovozní a vývozní licence 47
Kapitola III Ochranná opatření 49
Kapitola IV Předpisy týkající se dovozu 51
HLAVA V PRODUKČNÍ POTENCIÁL 52
Kapitola I Protiprávní Výsadba 52
Kapitola II Přechodný režim práv na výsadbu 54
Kapitola III Režim klučení 58
HLAVA VI VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ 61
HLAVA VII PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ 64
Kapitola I Změny 64
Kapitola II Přechodná a závěrečná ustanovení 67

2007/0138 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o společné organizaci trhu s vínem a změně některých nařízení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 36 a 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Současný režim v odvětví vína stanoví nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem[9].

(2) Spotřeba vína ve Společenství soustavně klesá a objem vína vyváženého ze Společenství od roku 1996 roste mnohem pomaleji než odpovídající dovoz. To porušilo rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou, což vyvíjí tlak na ceny producentů a na příjmy.

(3) Ne všechny nástroje momentálně zahrnuté v nařízení (ES) č. 1493/1999 se ukázaly jako efektivní, pokud jde o vývoj ke konkurenčnímu a udržitelnému odvětví. Opatření tržního mechanismu jako nouzová destilace se ukázala z hlediska nákladů natolik neefektivní, že vedla ke strukturálním přebytkům, nevyžadovala však zlepšení v příslušných konkurenčních struktur. Některá existující regulační opatření navíc nepřiměřeně omezují činnost konkurenceschopných producentů.

(4) Jinak řečeno, stávající právní rámec zřejmě neumožní dosáhnout udržitelným způsobem cíle stanovené v článku 33 Smlouvy, a zejména stabilizovat trh s vínem a zajišťovat zemědělcům v tomto odvětví přiměřenou životní úroveň.

(5) Vzhledem k získaným zkušenostem by se proto měl zásadně změnit režim Společenství pro odvětví vína s cílem dosáhnout následujících cílů: zvýšení konkurenceschopnosti výrobců vína ze Společenství; posílení pověsti jakostního vína ze Společenství jako nejlepšího vína na světě; znovuzískání starých trhů a proniknutí na nové trhy ve Společenství a po celém světě; vytvoření režimu v oblasti vína, který funguje na základě jasných, jednoduchých a účinných pravidel, která udržují rovnováhu mezi

[9] Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

nabídkou a poptávkou; vytvoření režimu v oblasti vína, který zachovává nejlepší tradice výroby vína Společenství, posílení sociální struktury mnoha venkovských oblastí a zajištění, aby veškerá výroba byla šetrná k životnímu prostředí. Nařízení (ES) č. 1493/1999 by proto být mělo zrušeno a nahrazeno tímto novým nařízením.

(6) Za účelem lepší identifikace potřeb v odvětví vína předcházela tomuto nařízení hodnocení a konzultace. Byla objednána externí hodnotící zpráva, zveřejněná v listopadu 2004. Dne 16. února 2006 se konal seminář, kde měly zúčastněné strany možnost vyjádřit své názory. Dne 22. června 2006 bylo zveřejněno sdělení Komise „Směrem k udržitelnému evropskému odvětví vína“[10] a posouzení dopadů, které uvádí řadu variant reformy tohoto odvětví.

(7) Od července do listopadu 2006 probíhaly diskuse na úrovni Rady. V prosinci 2006 schválily Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů zprávy o navrhovaných variantách reformy vinařství, jak jsou uvedeny ve sdělení Komise. Dne 15. února 2007 přijal Evropský parlament svoji úvodní zprávu ke sdělení, která nastiňuje závěry, jež byly v tomto nařízení zohledněny.

(8) Nařízení Rady [*číslo, celý název a odkazy na zveřejnění se vloží, pokud budou před přijetím tohoto nařízení známy*] o zřízení společné organizace zemědělských trhů („jednotná společná organizace trhu“) bude případně zahrnovat také odvětví vína. Jednotná společná organizace trhu obsahuje předpisy horizontální povahy, zejména o obchodu se třetími zeměmi, o hospodářské soutěži, kontrolách a sankcích, výměně informací mezi členskými státy a Komisí. Aby bylo možné ustanovení tohoto nařízení, která se týkají uvedených horizontálních záležitostí, jednoduše začlenit do jednotné společné organizace trhu, měla by se co nejvíce přizpůsobit ustanovením jednotné společné organizace trhu.

(9) Je důležité stanovit podpůrná opatření na posílení konkurenčních struktur. Uvedená opatření financuje a stanovuje Společenství, ale členské státy si samy volí podle vlastních potřeb jejich vhodnou kombinaci, případně s ohledem na regionální zvláštnosti, a samy je začleňují do vnitrostátních programů podpory. Za provádění takových programů jsou odpovědné členské státy.

(10) Finanční klíč k přidělování prostředků na vnitrostátní programy podpory vychází z historického podílu rozpočtu na oblast vína jakožto hlavního kritéria, dále z plochy, která je osázena révou, a z historické produkce.

(11) Jedním z klíčových opatření v těchto programech je propagace a uvádění na trh vín Společenství ve třetích zemích a na tato opatření se vyhradí určitý rozpočet. Nadále by se měla financovat restrukturalizace a přeměna vinic, protože mají pozitivní strukturální dopady na toto odvětví. Preventivní opatření jako pojištění sklizně, vzájemné fondy a zelená sklizeň by měla být způsobilá pro programy podpory, aby se podpořil odpovědný přístup k nouzovým situacím.

(12) Financování způsobilých opatření Společenstvím by, pokud to je proveditelné, mělo být spojené s tím, zda daný producent dodržuje některá platná pravidla týkající se životního prostředí. Pokud se zjistí, že je nedodržuje, měly by být platby odpovídajícím způsobem sníženy.

---

[10] KOM(2006) 319 v konečném znění.

(13) Podpora odvětví by také měla vycházet ze strukturálních opatření podle nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)[11].

(14) Pro odvětví vína by měla být zajímavá tato opatření uvedená v nařízení (ES) č. 1698/2005: podpora mladých zemědělců při zahájení činnosti a investice do zlepšení technického zařízení a do uvádění produktů na trh, odborné vzdělávání, informování o organizacích producentů a jejich podpora po zavedení režimu jakosti, agro-environmentální podpora, předčasný odchod do důchodu těch zemědělců, kteří se s konečnou platností rozhodnou ukončit veškerou komerční hospodářskou činnost za účelem převedení podniku na jiné zemědělce.

(15) Za účelem navýšení finančních prostředků, které jsou k dispozici v rámci nařízení (ES) č. 1698/2005, by se měly postupně převádět prostředky na rozpočet uvedeného nařízení.

(16) V odvětví vína by se měla uplatňovat některá regulační opatření, zejména z důvodu ochrany zdraví, jakosti a očekávání zákazníků.

(17) Členské státy by měly být nadále zodpovědné za zatřídění odrůd hroznů, z nichž se na jejich území může vyrábět víno. Některé odrůdy by se měly vyloučit.

(18) Některé produkty, na které se vztahuje toto nařízení, by se měly uvádět na trh ve Společenství v souladu se zvláštním zatříděním produktů z révy vinné a v souladu s odpovídající specifikací.

(19) Produkty, na které se vztahuje toto nařízení, by se měly vyrábět v souladu s některými pravidly o enologických postupech a omezeních, která zaručují, že jsou splněny požadavky na ochranu zdraví a očekávání zákazníka co do jakosti a produkčních metod. Z důvodu flexibility by Komise měla být odpovědná za aktualizování těchto postupů a schvalování postupů nových, vyjma politicky citlivých oblastí obohacování a acidifikace, ve kterých by měla, pokud jde o změny, zůstat příslušná Rada.

(20) Zvyšování obsahu alkoholu by mělo podléhat určitým omezením, a to přidáním zahuštěného a rektifikovaného moštového koncentrátu do vína. Přídavek sacharosy do vína by neměl být povolen.

(21) Kvůli nízké jakosti vína z úplně vylisovaných hroznů by měl být tento postup zakázán.

(22) Aby v této oblasti Komise splnila mezinárodní normy, měla by obecně vycházet z enologických postupů schválených Mezinárodním úřadem pro révu a víno (OIV). Tyto normy by se rovněž měly vztahovat na vína Společenství určená k vývozu, bez ohledu na možná přísnější pravidla Společenství, aby neomezovaly producenty Společenství na zahraničních trzích.

(23) Scelování vína pocházejícího ze třetích zemí s vínem ze Společenství, jakož i scelování vín pocházejících z jednotlivých třetích zemí by mělo být ve Společenství nadále zakázáno. Stejně tak musí některé druhy hroznového moštu, hroznové šťávy a

---

[11] Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2012/2006 (Úř. věst. L 384, 29.12.2006, s. 8).

čerstvých vinných hroznů, které pocházejí ze třetích zemí, nesmějí být na území Společenství zpracovávány na víno ani přidávány do vína.

(24) Koncepce jakostních vín ve Společenství se mimo jiné zakládá na zvláštních vlastnostech vín podle zeměpisného původu. Taková vína pozná spotřebitel podle chráněných označení původu a zeměpisných označení, i když současný systém není v této souvislosti zcela dopracovaný. Aby se požadavek jakostního produktu mohl opřít o transparentnější a propracovanější rámec, je třeba vytvořit režim, podle něhož se žádosti o označení původu nebo zeměpisné označení přezkoumávají v souladu s přístupem, který se uplatňuje v rámci horizontální politiky jakosti Společenství pro potraviny jiné než vína a lihoviny podle nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin[12].

(25) Aby se zachovaly zvláštní znaky jakosti vín s označením původu nebo se zeměpisným označením, mělo by být členským státům povoleno uplatňovat v této oblasti přísnější pravidla.

(26) Za účelem ochrany ve Společenství by zeměpisná označení a označení původu měla být uznávána a evidována na úrovni Společenství. Aby se zajistilo, že příslušné názvy splňují podmínky podle tohoto nařízení, měly by žádosti kontrolovat vnitrostátní orgány dotyčného členského státu, přičemž je třeba splňovat minimální společná ustanovení včetně vnitrostátního řízení o námitce. Komise by následně měla tato rozhodnutí zkontrolovat, aby se ujistila, že žádosti splňují podmínky stanovené tímto nařízením a že se ve všech členských státech postupuje stejně.

(27) Ochrana by měla být umožněna označením původu a zeměpisným označením třetích zemí, pokud jsou v zemi původu chráněna.

(28) Postup zápisu do rejstříku by měl umožnit všem fyzickým nebo právnickým osobám s oprávněným zájmem v členském státě nebo ve třetí zemi, aby uplatnily svá práva prostřednictvím vznesení námitek.

(29) Evidovaná označení původu a zeměpisná označení by měla být chráněna proti neoprávněnému využívání pověsti, kterou vyhovující produkty mají. Aby byla zajištěna poctivá hospodářská soutěž a spotřebitel nebyl uváděn v omyl, měla by se tato ochrana vztahovat rovněž na produkty a služby, na něž se nevztahuje toto nařízení, včetně produktů, na které se nevztahuje příloha I Smlouvy.

(30) Měly by se stanovit postupy umožňující změnit specifikace produktu i po udělení ochrany a zrušit označení původu nebo zeměpisné označení, zejména pokud není dodržena příslušná specifikace produktu.

(31) Zeměpisná označení a označení původu chráněná na území Společenství by měla být předmětem kontrol, pokud možno podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví a

---

[12] Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1791/2006.

dobrých životních podmínkách zvířat[13] včetně systému kontrol, které by zajistily dodržování specifikace produktu u příslušných vín.

(32) Členským státům by mělo být umožněno vybírat poplatek určený na pokrytí vynaložených nákladů.

(33) Z důvodů právní jistoty by se na stávající označení původu a zeměpisná označení ve Společenství neměl vztahovat nový postup přezkoumávání. Příslušné členské státy by však měly Komisi poskytnout základní informace a právní akty, podle kterých byla označení uznána na vnitrostátní úrovni, v opačném případě o ochranu označení původu a zeměpisného označení přijdou. Rušení stávajících označení původu a zeměpisných označení by mělo být z důvodu právní jistoty omezeno.

(34) Ochrana zeměpisných názvů jako označení původu nebo zeměpisných označení na vnitrostátní úrovni by již neměla být možná.

(35) Popis, označování a obchodní úprava produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, mohou mít velký vliv na jejich prosazení se na trhu. Rozdíly v právních předpisech členských států o označování vinařských produktů mohou bránit řádnému fungování vnitřního trhu.

(36) Z toho důvodu je třeba stanovit pravidla, která zohlední oprávněné zájmy spotřebitelů a producentů. Z tohoto důvodu jsou pravidla Společenství o označování etiketami přiměřená.

(37) Tato pravidla by měla stanovit povinné používání určitých údajů, na jejichž základě může být produkt identifikován v souladu s kategoriemi prodeje a které mohou poskytnout spotřebiteli určité důležité informace. Použití některých dalších, nepovinných informací by se také mělo upravit v rámci Společenství.

(38) Pokud není stanoveno jinak, pravidla pro označování v odvětví vína by měla doplňovat pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy[14], která se uplatňují horizontálně. Zkušenosti ukázaly, že rozlišování pravidel pro označování podle kategorie vinařského produktu nejsou účelné. Pravidla se mají vztahovat na všechny kategorie vína včetně dovezených produktů. Zejména by měly na vínech bez označení původu nebo zeměpisného označení umožnit označení odrůdy révy a ročníku sklizně, přičemž je třeba splňovat požadavky o správnosti označování a příslušném sledování.

(39) Existence a ustavení organizací producentů může nadále přispívat k dosažení cílů společné organizace s vínem na úrovní Společenství. Jejich potřebnost by měla být v rozsahu s rozsahem a s efektivitou služeb, které svým členům nabízejí. To platí i pro meziodvětvové organizace. Členské státy by proto měly uznávat organizace, jež splňují určité požadavky stanovené na úrovni Společenství.

---

13 Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Opravené znění (Úř. věst. L 191, 28.5.2004, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006.

14 Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/142/ES (Úř. věst. L 368, 23.12.2006, s. 110).

(40) V zájmu lepšího fungování trhu s víny s označením původu nebo se zeměpisným označením by mělo být členským státům umožněno provádět opatření přijatá meziodvětvovými organizacemi. Tato opatření by však měla vylučovat jednání, které by mohlo narušit hospodářskou soutěž.

(41) K vytvoření jednotného trhu ve Společenství je třeba zavést obchodní režim na vnějších hranicích Společenství. Jeho součástí by měla být dovozní cla a v zásadě by měl stabilizovat trh Společenství. Obchodní režim by měl vycházet z mezinárodních závazků Společenství, zejména z těch, jež vyplývají z dohod Světové obchodní organizace (WTO).

(42) Sledování obchodních toků je zejména záležitost řízení, a proto je třeba postupovat pružně. Komise by měla rozhodnout o zavedení licenčních požadavků a zohlednit přitom potřebu dovozních a vývozních licencí pro řízení daných trhů a zejména pro sledování dovozů daných produktů. Obecné podmínky týkající se takových licencí by mělo stanovit toto nařízení.

(43) V případech, kdy se počítá s dovozními a vývozními licencemi, by se mělo požadovat složení jistoty jako záruky toho, že proběhnou transakce, na které takové licence byly vydány.

(44) Režim dovozních cel umožňuje obejít se na vnějších hranicích Společenství bez jakýchkoliv dalších ochranných opatření. Systém vnitřního trhu a systém cel se však za mimořádných okolností mohou ukázat jako nedostatečné. V takových případech by Společenství mělo být schopno přijmout neprodleně veškerá nezbytná opatření, aby trh Společenství nebyl ponechán bez ochrany proti narušením, která by mohla nastat. Tato opatření by měla být v souladu s mezinárodními závazky Společenství.

(45) Aby se vyloučily nebo potlačily nepříznivé účinky, které by na trhu Společenství mohl způsobit dovoz produktů z hroznové šťávy a hroznového moštu, měly by být za takové dovozy vybírány dodatečné dovozní poplatky, pokud jsou splněny určité podmínky.

(46) Za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu s vínem a zejména aby se zabránilo narušení trhu aktivním nebo pasivním zušlechťovacím stykem, by se měla stanovit opatření. Má-li být takovýto druh nástroje řízení trhu úspěšný, musí být zpravidla uplatňován bez velkého zpoždění. Komisi by proto měly být uděleny příslušné pravomoci.

(47) Produkty dovážené ze třetích zemí by měly podléhat pravidlům Komise o kategoriích produktů, označování a zeměpisných označeních a označeních původu. Měla by k nim být přiložena zpráva o výsledku rozboru.

(48) Za určitých předpokladů by Komise měla být oprávněna otevřít a spravovat celní kvóty vyplývající z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou nebo z jiných právních aktů Rady.

(49) Přebytky produkce vína ve Společenství se kvůli porušování přechodného zákazu nové výsadby zvětšily. Ve Společenství existuje celá řada protiprávně provedené výsadby, jež způsobuje nekalou soutěž a stupňuje problémy tohoto odvětví.

(50) U protiprávně osázených ploch, by se mělo, pokud jde o závazky producentů v souvislosti s těmito plochami, rozlišovat mezi plochami osázenými před a po 1. září 1998.

(51) Plochy protiprávně osázené před 1. zářím 1998 nemusely být dosud klučeny. Příslušní producenti by měli mít povinnost je regularizovat proti zaplacení určitého poplatku. Pokud nebudou plochy regularizovány k 31. prosinci 2009, měli by mít producenti povinnost tyto oblasti vyklučit na vlastní náklady. Nedodržení povinného klučení bude mít za následek penále.

(52) Ty plochy, které byly osázeny přes příslušný zákaz po 1. září 1998, by měly být vyklučeny, jak je jako sankce uvedeno v nařízení (ES) č. 1493/1999. Nedodržení povinného klučení bude mít za následek penále.

(53) Až do provedení opatření regularizace a klučení se víno z ploch osázených v rozporu se zákazem a neregularizovaných v souladu s nařízením (ES) č. 1493/1999 smí uvádět na trh pouze za účelem destilace na náklady daného producenta. Smlouvy o destilaci, které předkládají producenti, mají zajišťovat lepší sledování tohoto pravidla, než tomu bylo dosud.

(54) Přechodný zákaz nové výsadby měl určitý dopad na rovnováhu mezi poptávkou a dodávkou na trhu s vínem, zároveň však vytvořil překážku konkurenceschopným producentům, kteří chtěli pružně reagovat na zvýšenou poptávku.

(55) Trh ještě není vyrovnaný a aby doprovodná opatření jako režim klučení byla účinná, vyžadují čas. Je proto vhodné zachovat zákaz nové výsadby do 31. prosince 2013, poté by však měl být definitivně zrušen, aby konkurenceschopní producenti mohli svobodně reagovat na podmínky trhu.

(56) Stávající povolení pro novou výsadbu révy za účelem produkce roubů, scelování pozemků a vyvlastnění, jakož i pro vinohradnické pokusné účely, nezpůsobila žádné závažnější narušení trhu, a mohou proto zůstat nadále zachována, s výhradou nezbytných kontrol.

(57) Práva na opětovnou výsadbu by nadále měla být udělována, když se producenti zavázali vyklučit rovnocenné plochy vinic, protože čistý efekt takové výsadby na produkci bude nulový.

(58) Rovněž by s výhradou přísných kontrol měly mít členské státy možnost převést práva na opětovnou výsadbu na jiný podnik, pokud je tento převod v souladu s politikou jakosti, jde o založení porostu za účelem produkce roubů nebo je spojen s převodem částí podniku. Převod by měl proběhnout v rámci jednoho členského státu.

(59) Za účelem zlepšení správy produkčního potenciálu, podpory efektivního výkonu práv na výsadbu, a tím dalšího zmírnění působení přechodních pěstebních omezení by měl nadále existovat systém státních a/nebo regionálních rezerv;

(60) Členské státy by si s výhradou nezbytných kontrol měly ponechat při správě rezerv větší prostor k uvážení, aby mohly lépe přizpůsobit výkon práv na výsadbu z těchto rezerv místním potřebám. Přitom musí být umožněn nákup práv na výsadbu pro rezervu, jakož i prodej práv z rezervy. Za tímto účelem by členské státy měly nadále

mít právo systém rezerv nepoužívat, pokud mohou prokázat, že disponují efektivním systémem pro správu práv na výsadbu.

(61) Zvláštní podpůrná opatření pro mladé producenty mohou podporovat nejen jejich usazení, ale také přizpůsobení struktury jejich podniků po prvním usazení, a mělo by jim být proto umožněno zdarma vykonávat práva na výsadbu z rezervy.

(62) Aby bylo zajištěno optimální využití zdrojů a lepší přizpůsobení nabídky poptávce, měla by být práva na výsadbu vykonána jejich držiteli v rozumné době. Nebo v opačném případě vložena či znovu vložena do rezervy. Ze stejných důvodů by měla být v rozumné době udělena práva vložená do rezervy.

(63) Produkce členských států, které neprodukují více než 25 000 hektolitrů ročně, neovlivňuje závažným způsobem rovnováhu na trhu. Na tyto členské státy by se proto neměla vztahovat přechodný zákaz nové výsadby, ale zároveň by neměly mít přístup k režimu klučení.

(64) Dalším doprovodným opatřením zaváděným s cílem vytvořit odvětví, které odpovídá podmínkám trhu, by měl být režim klučení. Pokud se producenti domnívají, že podmínky v určitých oblastech nevedou k ziskům, měli by mít možnost snížit své náklady a trvale se těchto plochách vzdát pěstování vína a měli být možnost buď vykonávat na těchto pozemcích alternativní činnost nebo se zcela stáhnout ze zemědělské produkce.

(65) Zkušenosti ukázaly, že když členské státy mohou samy povolovat klučení za prémii, hrozí, že opatření a jeho očekávané účinky na dodávky nebudou efektivní. Proto by na rozdíl od současného režimu měli být producenti obecně způsobilí k zahájení režimu klučení a mít výhradní právo rozhodnout se, zda o něj zažádají. Za to by jim měla být poskytnuta prémie na hektar vyklučených vinic.

(66) Členské státy by na základě objektivních kriterií a v rozmezí daném Komisí měly moci určit zvláštní limity pro prémie za klučení.

(67) Za účelem zajištění odpovědného zacházení s vyklučenými plochami se nároky na prémie být spojují s tím, zda daný producent dodržuje některá platná pravidla týkající se životního prostředí. Pokud se zjistí, že je nedodržuje, prémie za klučení úměrně sníží.

(68) Aby nedošlo k problémům životního prostředí, mohou členské státy vyloučit klučení v horských oblastech a na příkrých svazích a v oblastech se zvláštními ekologickými omezeními v souladu se zvláštními podmínkami. Členské státy mohou ukončit klučení, pokud je celková vyklučená plocha větší než 10 % jejich vinic.

(69) Zemědělská plocha dříve využívaná pro produkci vinné révy se po vyklučení bude považovat za plochu způsobilou podle režimu jednotné platby a bude na ni přidělena oddělená přímá platba odpovídající průměru v regionu, jež z finančních důvodů nepřesahuje 350 EUR/ha.

(70) Řádné fungování jednotného trhu ohrožuje poskytování vnitrostátní podpory. Proto je nutné, aby se ustanovení Smlouvy, která upravují vnitrostátní podporu, vztahovala na produkty náležející do této společné organizace trhu s vínem. Předpisy o prémiích za

klučení a některá opatření programů podpory nevylučují poskytnutí podpor stanovených vnitrostátními předpisy pro tytéž účely.

(71) Za účelem lepšího řízení produkčního potenciálu je vhodné, aby členské státy poskytly Komisi jeho přehled. Tyto informace vycházejí ze stávajícího registru vinic. Jako pobídnutí členských států k vypracování tohoto přehledu by mělo platit, že podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic bude poskytnuta pouze tomu státu, který přehled předložil.

(72) Aby byly k dispozici informace nutné k přijetí příslušných politických a správních rozhodnutí, měli by producenti hroznů k výrobě vína, producenti hroznového moštu a vína odevzdávat prohlášení o sklizni. Členské státy mohou požadovat i od obchodníků s hrozny pro produkci vína, aby každoročně podávali prohlášení o množství z poslední sklizně, které bylo uvedeno na trh. Producenti hroznového moštu a vína, jakož i obchodníci s výjimkou maloobchodníků podávají prohlášení o svých zásobách moštu a vína.

(73) Za účelem dosažení uspokojivé úrovně vysledovatelnosti daných produktů, zejména v zájmu ochrany spotřebitelů, by se měla přijmout ustanovení, že ke všem produktům, na něž se vztahuje toto nařízení, bude při oběhu ve Společenství přiložen průvodní doklad.

(74) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi[15].

(75) Výdaje členských států v důsledku povinností vyplývajících z tohoto nařízení financuje Společenství v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky[16].

(76) Členské státy a Komise si předávají údaje nezbytné pro používání tohoto nařízení.

(77) Aby se zajistilo dodržení povinností stanovených v tomto nařízení, je třeba provádět kontroly a v případě nedodržení těchto povinností uplatňovat sankce. Komisi by proto měla být udělena pravomoc stanovovat příslušná pravidla, včetně pravidel o zpětném získávání neoprávněných plateb a o povinnosti členských států předkládat zprávy.

(78) Orgány členských států by měly být příslušné pro zajištění souladu s tímto nařízením a přijmou opatření, aby Komise tento soulad mohla sledovat a zajišťovat.

(79) S ohledem na začlenění odvětví vína do režmu jednotné platby by měly být všechny aktivně obhospodařované plochy vinic způsobilé pro režim jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce[17].

---

15 Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

16 Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 378/2007 (Úř. věst. L 95, 5.4.2007, s. 1).

17 Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2013/2006 (Úř. věst. L 384, 29.12.2006, s. 13).

(80) Pěstitelé révy z Bulharska, České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska, Slovinska a Slovenska by měli těžit ze zavedení vína do režimu jednotné platby za stejných podmínek jako pěstitelé révy ze Společenství ve složení k 30. dubnu 2004. Na položku „víno“ v režimu jednotné platby by se proto neměl vztahovat článek 143*a* nařízení (ES) č. 1782/2003 týkající se plánů zvýšení.

(81) Nařízení Rady (ES) č. 2702/1999 ze dne 14. prosince 1999 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů ve třetích zemích[18] a nařízení (ES) č. 2826/2000 ze dne 19. prosince 2000 o informačních a propagačních opatřeních pro zemědělské produkty na vnitřním trhu[19] a nařízení (ES) č. 1782/2003 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(82) V důsledku přechodu od režimu stanoveného v nařízení (ES) č. 1493/1999 a v ostatních nařízeních v odvětví vína k režimu stanovenému v tomto nařízení by mohly vzniknout potíže, k nimž není v tomto nařízení přihlédnuto. Za účelem připravenosti na tuto skutečnost by Komise měla přijmout nezbytná přechodná opatření. Komise by rovněž měla být oprávněna řešit konkrétní praktické problémy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla, pokud jde o produkci a uvádění na trh těchto produktů:

[18] Úř. věst. L 327, 21.12.1999, s. 7. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2060/2004 (Úř. věst. L 357, 2.12.2004, s. 3).
[19] Úř. věst. L 328, 23.12.2000, s. 2. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2060/2004.

Kód KN	Popis
0806 10 90	Vinné hrozny, čerstvé, jiné než stolní hrozny
2009 61 2009 69	Hroznová šťáva (včetně vinného moštu)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Ostatní vinné mošty, jiné než částečně kvašené nebo se zastaveným kvašením, jinak, než přidáním alkoholu
2204	Víno z čerstvých hroznů, včetně vína obohaceného alkoholem; vinný mošt jiný než čísla 2009, mimo jiný vinný mošt podpoložek 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 a 2204 30 98
2206 00 10	Matolinové víno
2209 00 11	Vinný ocet
2209 00 19	
2307 00 11	Vinný kal
2307 00 19	
2308 90 11	Výlisky z hroznů (matoliny)
2308 90 19	

2. Pokud jde o produkty uvedené v odstavci 1, stanoví toto nařízení:

a) podpůrná opatření,

b) regulační opatření,

c) pravidla obchodu se třetími zeměmi,

d) pravidla týkající se produkčního potenciálu.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení jsou použitelné definice uvedené v příloze I.

HLAVA II
PODPŮRNÁ OPATŘENÍ

Kapitola I
Programy podpory

ODDÍL 1
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 3
Oblast působnosti

Tato kapitola stanoví pravidla pro přidělování finančních prostředků Společenství členským státům a pro používání těchto prostředků členskými státy prostřednictvím vnitrostátních

programů podpory (dále jen „programy podpory“) na financování podpůrných opatření v odvětví vína.

Článek 4
Slučitelnost a soudržnost

1. Programy podpory musí být v souladu s právem Společenství a odpovídat činnostem, politikám a prioritám Společenství.

2. Členské státy odpovídají za programy podpory a zajišťují, že jsou vytvořeny a prováděny objektivně, a ohledem na hospodářskou situaci příslušných producentů a na potřebu vyhnout se neopodstatněnému nerovnému zacházení s jednotlivými producenty.

3. Podpora se neposkytuje:

   a) na výzkumné projekty a na opatření na podporu výzkumných projektů;

   b) na opatření, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 1698/2005.

ODDÍL 2
PROGRAMY PODPORY

Článek 5
Předkládání programů podpory

1. Všechny producentské členské státy uvedené v příloze II předloží poprvé do 30. dubna 2008 Komisi návrh pětiletého programu podpory, který obsahuje opatření v souladu s touto kapitolou.

   Podpůrná opatření se vypracovávají na takové územní úrovni, kterou členské státy pokládají za nejvhodnější. Před předložením Komisi se program podpory konzultuje s příslušnými orgány a organizacemi na vhodné územní úrovni.

   Každý členský stát předloží jediný návrh programu, který může zahrnovat regionální zvláštnosti.

2. Programy podpory se použijí tři měsíce po předložení Komisi.

   Pokud však předložený program není v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole, informuje o tom Komise členský stát. V takovém případě členský stát předloží Komisi upravený program. Je-li nesrovnalost napravena, použije se upravený program dva měsíce od jeho oznámení, v opačném případě se použije tento pododstavec.

3. Obdobně se použije odstavec 2, pokud jde o programy podpory předložené členskými státy.

Článek 6
Obsah programů podpory

Programy podpory se skládají z těchto částí:

a) podrobného popisu navrhovaných opatření a z jejich kvantifikovaných cílů;

b) výsledků konzultací;

c) posouzení očekávaných technických, hospodářských, environmentálních a sociálních dopadů;

d) harmonogramu provádění jednotlivých opatření;

e) obecné tabulky financování s prostředky, které mají být použity, a s předběžným přidělením prostředků na jednotlivá opatření v souladu s maximálními částkami podle přílohy II;

f) kontroly slučitelnosti a soudržnosti jednotlivých opatření programu;

g) kritérií a množstevních indikátorů, která se mají používat při sledování a hodnocení a z kroků na zajištění toho, že programy se provádějí odpovídajícím způsobem a efektivně;

h) kritérií a indikátorů, které se mají používat k ověřování, že programy podpory jsou předloženy a prováděny objektivně, a ohledem na hospodářskou situaci příslušných producentů a na potřebu vyhnout se neopodstatněnému nerovnému zacházení s jednotlivými producenty;

i) ustanovení o kontrolách a sankcích;

j) stanovení příslušných orgánů a subjektů odpovědných za provádění programu.

Článek 7
Způsobilá opatření

Programy podpory zahrnují opatření na propagaci na trzích ve třetích zemích podle článku 9.

Zahrnují nejméně jedno z následujících opatření:

a) restrukturalizace a přeměna vinic;

b) zelená sklizeň;

c) vzájemné fondy;

d) pojištění sklizně.

Článek 8
Obecná pravidla programů podpory

1. Rozdělení dostupných finančních prostředků Společenství a rozpočtová omezení se stanoví v příloze II.

2. Podpora Společenství se vztahuje pouze na způsobilé výdaje vzniklé po předložení příslušného programu podpory podle čl. 5 odst. 1.

3. Členské státy nepřispívají na náklady opatření (spolu)financovaných Společenstvím v rámci programů podpory.

4. Odchylně od odstavce 3 mohou členské státy poskytnout státní podporu v souladu s příslušnými předpisy Společenství o státní podpoře na opatření uvedená ve článcích 9 a 13.

   Maximální výše podpory, jak je stanovena v příslušných předpisech Společenství o státní podpoře, se vztahuje na obecné veřejné (spolu)financování, které zahrnuje prostředky Společenství i vnitrostátní.

ODDÍL 3
SPECIFICKÁ OPATŘENÍ PODPORY

Článek 9
Propagace na trzích třetích zemí

1. Podpora podle tohoto článku zahrnuje informační nebo propagační opatření na vína Společenství ve třetích zemích za účelem zlepšení jejich konkurenceschopnosti v těchto zemích.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se vztahují na vína s chráněným označením původu nebo se zeměpisným označením nebo na vína s označením moštové odrůdy.

3. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou být:

   a) opatření zaměřená na veřejnost, propagační a reklamní opatření, která především zdůrazňují výhody produktů Společenství, zejména pokud jde o jakost, bezpečnost potravin a šetrnost k životnímu prostředí;

   b) účast na akcích, veletrzích nebo výstavách mezinárodního významu;

   c) informační kampaně, zejména o režimu Společenství týkajícího se označení původu, zeměpisných označení a ekologické produkce;

   d) studie o nových trzích potřebné pro rozšiřování odbytu;

   e) studie vyhodnocující výsledky propagačních a informačních opatření.

4. Podpora Společenství na propagační opatření není vyšší než 50 % způsobilých výdajů.

5. Členské státy vyhradí na propagační opatření na trzích třetích zemí nejméně prostředky Společenství uvedené v příloze II. Takto vyhrazené prostředky nejsou k dispozici pro jiná opatření.

Článek 10

Restrukturalizace a přeměna vinic

1. Cílem opatření na restrukturalizaci a přeměnu vinic je zvýšení konkurenceschopnosti producentů vína.

2. Restrukturalizace a přeměna vinic se podporuje v souladu s tímto článkem, pouze pokud členské státy předloží přehled svého produkčního potenciálu v souladu s článkem100.

3. Podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic může zahrnovat jednu nebo několik z těchto činností:

   a) přeměnu odrůdové skladby, rovněž prostřednictvím přeštěpování;

   b) změnu osázení vinic;

   c) zdokonalení technik obhospodařování vinic.

   Nevztahuje se na běžnou obnovu starých vysloužilých vinic.

4. Podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic se poskytuje formou:

   a) náhrady producentům za ztrátu příjmů, která souvisí s prováděním tohoto opatření;

   b) příspěvku na náklady restrukturalizace a přeměny vinic.

5. Náhrada producentům za ztrátu příjmů podle čl. 4 písm. a) může pokrýt až 100 % příslušné ztráty a být ve formě:

   a) povolení souběžné existence staré a nové vinice během pevně stanoveného období ve výši nejvýše 3 let, až do ukončení přechodného režimu práv na výsadbu, tedy nejpozději do 31. prosince 2013, aniž jsou dotčena ustanovení hlavy V kapitoly II;

   b) finančního vyrovnání.

6. Příspěvek Společenství na skutečné náklady restrukturalizace a přeměny vinic nesmí přesáhnout 50 %. Míra financování Společenství nákladů restrukturalizace a přeměny vinic v regionech zařazených jako regiony způsobilé v rámci cíle „Konvergence“ podle nařízení (ES) č. 1083/2006 nesmí přesáhnout 75 %.

Článek 11

Zelená sklizeň

1. Pro účely tohoto článku se zelenou sklizní rozumí úplné zničení nebo odstranění nezralých vinných hroznů, čímž se sníží výnos daného pozemku na nulu.

2. Podpora zelené sklizně má přispět k obnovení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou na trhu v odvětví vína ve Společenství, a předcházet tak krizím na trhu.

3. Podpora zelené sklizně se poskytuje jako náhrada formou paušální platby na hektar, výši určují členské státy.

Platba není vyšší než 50 % celkových přímých nákladů na zničení nebo odstranění vinných hroznů a ztráty příjmů spojené se zničením nebo odstraněním vinných hroznů.

4. Příslušné členské státy vytvoří systém založený na objektivních kritériích, aby opatření týkající se zelené sklizně nevedla k podpoře jednotlivých producentů vína převyšující maximální částky uvedené v odst. 3 druhém pododstavci.

Článek 12
Vzájemné fondy

1. Podpora na vytvoření vzájemného fondu má pomáhat producentům, kteří se snaží zajistit proti výkyvům trhu.

2. Podpora na vytvoření vzájemných fondů může být poskytnuta formou dočasné nebo klesající podpory na pokrytí správních nákladů.

Článek 13
Pojištění sklizně

1. Podpora na pojištění sklizně pomáhá udržet příjmy zemědělců, pokud jsou postiženy přírodní pohromou, klimatickými jevy, chorobami rostlin nebo škůdci.

2. Podporu na pojištění sklizně lze poskytnout formou finančního příspěvku Společenství, který není vyšší než:

   a) 80 % nákladů na pojistné hrazené producenty, na pojistnou ochranu proti ztrátám způsobeným klimatickými jevy srovnatelnými s přírodní pohromou;

   b) 50 % nákladů na pojistné hrazené producenty, na pojistnou ochranu proti:

      – ztrátám uvedeným v písmenu a) a proti ostatním ztrátám způsobeným klimatickými jevy;

      – ztrátám způsobeným chorobami zvířat nebo rostlin nebo škůdci.

3. Podporu na pojištění sklizně lze poskytnout pouze – s přihlédnutím k náhradám, které producenti obdrží z jiných režimů podpory spojených s pojištěným rizikem, pokud příslušné platby pojistného neposkytují producentům náhradu vyšší než 100 % ztrát příjmů.

4. Podpora na pojištění sklizně nesmí narušit hospodářskou soutěž na pojistném trhu.

Článek 14
Podmíněnost

Zemědělci, u kterého se zjistí, že kdykoliv během pěti let od platby v rámci podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic nebo kdykoliv během jednoho roku od platby v rámci programů podpory zelené sklizně, ve svém podniku nedodržuje požadavky podle předpisů v oblasti řízení, jakož i dobrý zemědělský a ekologický stav podle článků 3 až 7 nařízení (ES) č. 1782/2003, bude částka platby, kdy nejsou požadavky dodržovány z důvodu jednání nebo opomenutí přičitatelného dotyčnému zemědělci, částečně nebo zcela snížena nebo odebrána,

podle závažnosti, rozsahu, přetrvávání a opakování zjištěných nedodržení požadavků, a zemědělec ji nahradí v souladu s podmínkami stanovenými ve zmíněných ustanoveních.

Postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003 je třeba stanovit pravidla, pokud jde o částečné nebo celkové snížení podpory nebo o částečné nebo její celkové zpětné zíakání daným členským státem.

ODDÍL 4
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 15
Podávání zpráv a hodnocení

1. Každý členský stát předloží Komisi nejpozději do 1. března zprávu o provádění opatření stanovených ve svých programech podpory během předešlého roku.

   V těchto zprávách se uvádí a popisují opatření, na která se poskytla pomoc Společenství v rámci programů podpory, a zejména podrobnosti o provádění propagačních opatření podle článku 9.

2. Členské státy předloží Komisi nejpozději do 1. března 2011 a podruhé nejpozději do 1. března 2014 posouzení nákladů a přínosů programů podpory a uvedou, jak lze zvýšit efektivitu programů.

   Komise nejpozději do 31. prosince 2011 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění propagačních opatření podle článku 9.

Článek 16
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) v jaké formě se programy podpory předkládají;

b) pravidla týkající se změn v programech podpory poté, co se začaly uplatňovat;

c) prováděcí pravidla k opatřením stanoveným ve článcích 9 až 13;

d) podmínky, za jakých bude oznámena a zveřejněna pomoc z prostředků Společenství;

e) podrobnosti o podávání zpráv.

Kapitola II
Převod finančních prostředků

Článek 17
Převod finančních prostředků na rozvoj venkova

1. Od rozpočtového roku 2009 budou prostředky uvedené v odstavci 2, které vycházejí z historických výdajů podle nařízení (ES) č. 1493/1999 na intervenční opatření

zaměřená na regulaci zemědělských trhů podle čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1290/2005, k dispozici vždy na jeden kalendářní rok jako dodatečné prostředky Společenství na opatření ve vinařských oblastech v rámci programování rozvoje venkova podle nařízení (ES) č. 1698/2005.

2. V jednotlivých kalendářních rocích jsou k dispozici tyto částky:

– 2009: 100 milionů EUR

– 2010: 150 milionů EUR

– 2011: 250 milionů EUR

– 2012: 300 milionů EUR

– 2013: 350 milionů EUR

– od roku 2014: 400 miliónů EUR.

3. Částky uvedené v odstavci 2 se rozdělí mezi dotyčné členské státy v souladu s přílohou III.

HLAVA III
REGULAČNÍ OPATŘENÍ

Kapitola I
Obecná pravidla

Článek 18
Zatřídění odrůd révy

1. Členské státy určí, které moštové odrůdy mohou být vysazovány, opětovně vysazovány nebo štěpovány na jejich území.

Zatříděné odrůdy révy musí náležet k druhu *Vitis vinifera* nebo pocházet z křížení tohoto druhu s jinými druhy rodu *Vitis*.

2. Členské státy nezatřídí tyto odrůdy révy:

a) Noah (zvaný rovněž Charvát, Noe);

b) Othello,

c) Isabelle,

d) Jacquez,

e) Clinton,

f) Herbémont.

3. Výsadba, opětovná výsadba nebo štěpování nezatříděných odrůd révy je povoleno pouze pro vědecké a pokusné účely.

4. Stávající plochy, které jsou osázeny nezatříděnými odrůdami révy, musí být vyklučeny s výjimkou případů, kdy produkce z těchto ploch je určena výhradně ke spotřebě rodiny vinaře.

5. Členské státy přijmou opatření nutná ke kontrolování, zda producenti dodržují odstavce 3 a 4.

6. Jsou-li odrůdy révy vymazány ze zatřídění, musí se tyto odrůdy do 15 let od výmazu vyklučit.

Článek 19
Produkce a uvádění na trh

1. Produkty uvedené v příloze IV a produkované ve Společenství se vyrábějí z hroznů odrůd uvedených v zatřídění vytvořeném členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 1 prvním pododstavcem.

2. Označení druhu produktu z révy vinné podle přílohy IV lze ve Společenství používat pouze na uvádění na trh produktů, které jsou v souladu s odpovídajícími podmínkami stanovenými uvedenou přílohou.

   Komise může rozhodnout o doplnění druhů produktů z révy vinné do přílohy IV.

3. S výjimkou lahvového vína, u kterého lze prokázat, že se plnění uskutečnilo před 1. zářím 1971, může být víno vyrobené z hroznů odrůd uvedených v zatřídění vytvořeném v souladu s čl. 18 odst. 1 prvním pododstavcem, avšak neodpovídající druhům podle přílohy IV použito jen pro vlastní spotřebu rodiny vinaře, k výrobě vinného octa nebo k destilaci.

Kapitola II
Enologické postupy a omezení

Článek 20
Oblast působnosti

Tato kapitola stanoví povolené enologické postupy a případná omezení a postup, Komise může rozhodovat o postupech a omezeních produkce a uvádění na trh produktů, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 21
Enologické postupy a omezení

1. Při produkci ve Společenství produktů, na které se vztahuje toto nařízení, se povolují pouze enologické postupy povolené právními předpisy Společenství.

   Ustanovení prvního pododstavce se nevztahuje na:

   a) hroznové šťávy a zahuštěné hroznové šťávy;

   b) hroznový mošt a zahuštěný hroznový mošt určený k výrobě hroznové šťávy.

2. Povolené enologické postupy mohou být užity pouze k řádné vinifikaci, uchovávání nebo k řádnému vývoji produktu.

3. Produkty, na které se vztahuje toto nařízení, se produkují ve Společenství v souladu s příslušnými omezeními stanovenými v příloze VI.

4. Produkty, na které se vztahuje toto nařízení, u kterých byl proveden enologický postup nepovolený Společenstvím nebo případně konkrétním státem nebo které porušují omezení stanovená v příloze VI, se ve Společenství nesmějí uvádět na trh.

5. Na produkty, na které se vztahuje toto nařízení a které se produkují na vývoz, se vztahují enologické postupy a omezení uznávané Mezinárodním úřadem pro révu a víno (OIV), nikoliv enologické postupy a omezení povolené ve Společenství.

   Producenti takovou produkci hlásí členským státům, a ty kontrolují, zda jsou splněny povinnosti pro vývoz.

Článek 22
Přísnější enologické postupy členských států

Členské státy mohou omezit nebo vyloučit používání některých enologických postupů na vína povolená v rámci právních předpisů Společenství produkovaná na jejich území s cílem podpořit zachování podstatných charakteristických znaků vína s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením a šumivých a likérových vín.

Členské státy sdělí tato omezení a vyloučení Komisi, která o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 23
Povolení enologických postupů a omezení

1. Kromě enologických postupů týkajících se obohacování, přikyselování a odkyselování uvedených v příloze V a omezení uvedených v příloze VI, se o povolování enologických postupů a omezení, pokud jde o produkci a konzervaci produktů, na které se vztahuje toto nařízení, rozhoduje v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1.

2. Členské státy mohou povolit pokusné použití nepovolených enologických postupů za podmínek, jež budou určeny v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1.

Článek 24
Podmínky povolení

Při povolování enologických postupů postupem podle čl. 104 odst. 1 Komise:

a) vychází z enologických postupů uznávaných OIV a z výsledků pokusného použití dosud nepovolených enologických postupů

b) zohledňuje ochranu lidského zdraví;

c) bere v úvahu riziko, že spotřebitelé mohou být na základě svého navyklého očekávání a vnímání uvedeni v omyl, a zohlední, do jaké míry jsou informační prostředky dostupné a proveditelné, aby takové riziko vyloučila;

d) zajišťuje zachování podstatných charakteristických znaků vína a to, že složení daného produktu bude bez zásadní změny;

e) zajišťuje přijatelnou minimální úroveň péče o životní prostředí;

f) dodržuje obecná pravidla týkající se enologických postupů a omezení stanovená v příloze III a v příloze IV.

Článek 25
Metody rozboru

Metody rozboru, podle kterých může být zjišťováno složení produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, jakož i pravidla, podle kterých může být zjištěno, zda tyto produkty nebyly podrobeny nepovoleným enologickým postupům, jsou metody uznávané a zveřejněné OIV. Pokud neexistují metody a předpisy uznávané OIV a pokud neexistují příslušné metody a předpisy Společenství, přijmou se takové metody a předpisy v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1.

Článek 26
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole a přílohám III a IV se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) povolené enologické postupy a omezení týkající se šumivých vín;

b) povolené enologické postupy a omezení týkající se likérových vín;

c) s výhradou přílohy VI bodu C předpisy pro míchání a scelování hroznového moštu a vína;

d) kriteria čistoty a identity pro látky užívané v enologických postupech, pokud v této věci neexistují předpisy Společenství;

e) správní předpisy k provádění povolených enologických postupů;

f) podmínky držení, oběhu a užití produktů neodpovídajících článku 21 a případné výjimky z podmínek uvedeného článku, jakož i kriteria umožňující zmírnit nepřiměřenou tvrdost v jednotlivých případech;

g) podmínky, za kterých mohou členské státy povolit držení, oběh a užití produktů neodpovídajících ustanovením této kapitoly jiným než článku 21, nebo provádějí tuto kapitolu.

Kapitola III
Označení původu a zeměpisná označení

ODDÍL 1
OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 27
Označení původu a zeměpisná označení

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

   a) „označením původu“ jméno oblasti, specifického místa nebo ve výjimečných případech země, které se používá k popisu vína, likérového vína, šumivého vína, šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, perlivého vína nebo vína z přezrálých hroznů, jež splňuje tyto požadavky:

      i) jeho jakost a vlastnosti jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele;

      ii) hrozny, ze kterých se produkuje, pocházejí výlučně z této zeměpisné oblasti;

      iii) získává se z odrůd druhu *Vitis vinifera* .

   b) „zeměpisným označením“ označení odkazující na oblast, specifické místo nebo ve výjimečných případech na zemi, které se používá k popisu vína, likérového vína, šumivého vína, šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, perlivého vína nebo vína z přezrálých hroznů, jež splňuje tyto požadavky:

      i) jeho jakost, vlastnosti nebo pověst lze přičíst zejména jeho zeměpisnému původu;

      ii) nejméně 85 % hroznů použitých na jeho produkci pochází výlučně z této zeměpisné oblasti;

      iii) získává se z odrůd druhu *Vitis vinifera* nebo z křížení tohoto druhu s jinými druhy rodu *Vitis*.

2. Tradiční názvy se považují za označení původu, pokud:

   a) označují víno;

   b) odkazují na zeměpisný název;

   c) splňují podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) bodech i) až ii).

3. Označení původu a zeměpisná označení včetně označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve třetích zemích, jsou způsobilá k ochraně Společenství v souladu s ustanoveními této kapitoly.

ODDÍL 2
ŽÁDOST O OCHRANU

Článek 28
Obsah žádostí o ochranu

1. Žádosti o ochranu názvů jako označení původu nebo zeměpisného označení zahrnují technickou část, ve které se uvádí:

   a) název, který se má chránit;

   b) jméno a adresa žadatele;

   c) specifikace produktu uvedenou v odstavci 2;

   d) zvláštní dokument shrnující specifikaci produktu uvedenou v odstavci 2.

2. Specifikace produktu umožní zúčastněným stranám zkontrolovat příslušné podmínky produkce s označením původu nebo se zeměpisným označením.

   Jedná se o:

   a) popis vína a jeho základní fyzikální, chemické, mikrobiologické a organoleptické vlastnosti;

   b) případně zvláštní enologické postupy používané při výrobě daného vína;

   c) vymezení příslušné zeměpisné oblasti;

   d) maximální hektarový výnos;

   e) označení odrůdy nebo odrůd révy, ze kterých se víno vyrábí;

   f) podrobnosti potvrzující jakost, pověst nebo vlastnosti a zeměpisné prostředí nebo zeměpisný původ;

   g) příslušné požadavky stanovené v ustanoveních Společenství, ve vnitrostátních nebo případně v meziodvětvových ustanoveních, které jsou každopádně slučitelné s právními předpisy Společenství obecně;

   h) název a adresa orgánů nebo subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními pro specifikaci produktu a jejich konkrétními požadavky.

Článek 29
Žádost o ochranu týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi

1. Pokud se žádost o ochranu týká zeměpisné oblasti ve třetí zemi, musí obsahovat kromě údajů stanovených v článku 28 údaje, které potvrzují, že je daný název chráněn v zemi původu.

2. Žádost se zašle Komisi buď přímo žadatelem nebo prostřednictvím příslušných orgánů dané třetí země.

3. Žádost o ochranu se vyhotoví v některém z úředních jazyků Společenství nebo se k nim přiloží ověřený překlad v některém z úředních jazyků Společenství.

Článek 30
Žadatelé

1. Žádost o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení mohou podat všechny skupiny producentů nebo ve výjimečných případech jednotliví producenti. Na žádosti se mohou podílet i další zúčastněné strany.

2. Producenti mohou podat žádost o ochranu pouze na vína, která vyrábějí.

3. Pokud se jedná o označení přeshraniční zeměpisné oblasti nebo tradiční název, který se váže k přeshraniční zeměpisné oblasti, může být podána společná žádost.

ODDÍL 3
POSTUP PŘI UDĚLOVÁNÍ OCHRANY

Článek 31
Předběžný vnitrostátní postup

1. Žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení vín pocházejících ze Společenství v souladu s článkem 27 podléhají předběžnému vnitrostátnímu postupu v souladu s tímto článkem.

2. Žádosti o ochranu se podá členskému státu, na jehož území má označení původu nebo zeměpisné označení původ.

3. Členský stát přezkoumá, zda žádost o ochranu splňuje podmínky Komise.

   Členský stát provede vnitrostátní postup, který zajistí vhodné zveřejnění žádosti a stanoví alespoň dvouměsíční lhůtu od data zveřejnění, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, usazená nebo s bydlištěm na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku předložením řádně odůvodněného prohlášení danému členskému státu.

4. Pokud se členský stát domnívá, že označení původu nebo zeměpisné označení nesplňuje příslušné požadavky, případně je obecně neslučitelné s právními předpisy Společenství, žádost zamítne.

5. Pokud se členský stát domnívá, že příslušné požadavky jsou splněny, rozhodne ve prospěch žádosti, čímž se poskytne přechodná vnitrostátní ochrana s účinkem ode dne, kdy se žádost o ochranu předloží Komisi v souladu s odstavcem 7. Členský stát na internetu zveřejní zvláštní dokument a specifikaci produktu.

6. Členský stát zajistí, aby rozhodnutí uvedená v odstavci 5 byla zveřejněna a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

7. V případě každého rozhodnutí ve prospěch žádosti podle odst. 5 předá příslušný členský stát Komisi žádost o ochranu uvádějící:

   a) jméno a adresa žadatele;

   b) zvláštní dokument podle čl. 28 odst. 1 písm. d);

c) prohlášení členského státu, že žádost předloženou Komisi podle něho splňuje podmínky tohoto nařízení;

d) odkaz na zveřejnění uvedené v odstavci 6.

Tyto dokumenty se vyhotoví v některém z úředních jazyků orgánů Evropské unie nebo se k nim přiloží ověřený překlad v některém z těchto jazyků.

8. Přechodná vnitrostátní ochrana podle odstavce 5 vyprší dnem přijetí rozhodnutí Komise podle článku 34.

9. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s tímto článkem nejpozději 1. srpna 2009.

Článek 32
Přezkum prováděný Komisí

1. Komise zveřejní datum pro podávání žádostí na ochranu označení původu nebo zeměpisného označení.

2. Komise přezkoumá, zda žádost o ochranu podle čl. 31 odst. 7 splňuje podmínky uvedené v této kapitole.

3. Domnívá-li se Komise, že podmínky stanovené v této kapitole jsou splněné, zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* zvláštní dokument podle čl. 28 odst. 1 písm. d) a odkaz na zveřejnění specifikace uvedené v čl. 31 odst. 5.

V opačném případě se rozhodne postupem podle čl. 104 odst. 1 o zamítnutí žádosti.

Článek 33
Řízení o námitce

Během dvou měsíců ode dne zveřejnění uvedeném v čl. 32 odst. 3 prvním pododstavci může každý členský stát nebo třetí země nebo každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, usazená nebo s bydlištěm na území jiného členského státu než státu, který požádal o ochranu, nebo na území třetí země, rovněž vznést námitku proti navrhované ochraně předložením řádně odůvodněného prohlášení Komisi.

Fyzické nebo právnické osoby usazené nebo s bydlištěm ve třetí zemi předloží prohlášení buď přímo nebo prostřednictvím příslušných orgánů příslušné třetí země ve dvouměsíční lhůtě stanovené v odstavci 1.

Článek 34
Rozhodnutí o ochraně

Na základě informací, které má Komise k dispozici, se v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1 rozhodne buď o udělení ochrany označení původu nebo zeměpisnému označení, které splňuje podmínky této kapitoly a obecně je slučitelné s právními předpisy Společenství, nebo o zamítnutí žádosti, nejsou-li uvedené podmínky splněny.

ODDÍL 4
SPECIFICKÉ PŘÍPADY

Článek 35
Homonyma

1. Název, který je homonymem k označení původu nebo k zeměpisnému označení, je způsobilý k ochraně jako označení původu nebo zeměpisné označení, je-li dostatečně rozlišený od chráněného názvu, a je tak zajištěno, že spotřebitelé nejsou uváděni v omyl, pokud je o pravý zeměpisný původ daných vín.

2. Pokud není stanoveno jinak v prováděcích předpisech Komise, pokud odrůda révy obsahuje nebo se skládá z chráněného označení původu nebo zeměpisného označení, nesmí se název odrůdy révy používat na etiketě produktů, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 36
Důvody zamítnutí ochrany

1. Jako označení původu nebo zeměpisné označení se nechrání názvy, které se staly druhovými.

   Pro účely tohoto nařízení se „názvem, který se stal druhovým“ rozumí název vína, který, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byly tento produkt původně vyprodukován nebo uveden na trh, se stal ve Společenství běžným názvem pro víno.

   Při určování toho, zda se název stal druhovým či ne, se přihlíží ke všem příslušným činitelům, a zejména:

   a) ke stávající situaci ve Společenství, především v oblastech spotřeby;

   b) k příslušným vnitrostátním předpisům nebo předpisům Společenství.

2. Název nesmí být zapsán jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti určité ochranné známky a její proslulosti mohl zápis uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity produktu.

Článek 37
Vztah mezi ochrannými známkami

1. Pokud je označení původu nebo zeměpisné označení zapsáno podle tohoto nařízení, zamítne se žádost o zápis ochranné známky odpovídající některé ze situací uvedených v čl. 38 odst. 2 a týkající se téže kategorie produktu podle přílohy IV, pokud tato žádost o zápis ochranné známky byla podána po dni podání žádosti o označení původu nebo zeměpisného označení Komisi a označení původu nebo zeměpisné označení je poté chráněno.

   Ochranné známky zapsané v rozporu s pododstavcem 1 se prohlásí za neplatné.

2. Aniž je dotčen čl. 36 odst. 2, může užívání ochranné známky odpovídající některé ze situací uvedených v článku 38 odst. 2, o níž bylo zažádáno, jež je zapsaná nebo,

umožňují-li to příslušné právní předpisy, zavedená používáním na území Společenství, buď před datem žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení Komisi, pokračovat a být obnoveno bez ohledu na zápis označení původu nebo zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle směrnice Rady 89/104/EHS[20] nebo nařízení Rady (ES) č. 40/94[21].

V takových případech by mělo být označení původu nebo zeměpisné označení povoleno spolu s příslušnými ochrannými známkami.

ODDÍL 5
OCHRANA A KONTROLA

Článek 38
Ochrana

1. Chráněná označení původu a zeměpisná označení může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh víno, jež bylo vyrobeno v souladu s příslušnou specifikací produktu.

2. Chráněná označení původu a zeměpisná označení a vína s těmito chráněnými názvy v souladu se specifikací produktu jsou chráněna proti:

   a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu:

      – srovnatelným produktem, který nevyhovuje specifikaci produktu chráněného názvu, nebo

      – pokud používání tohoto názvu umožňuje těžit z dobré pověsti označení původu nebo zeměpisného označení;

   b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „chuť“, „jako“ nebo podobnými výrazy;

   c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o místu původu, povaze nebo základních vlastnostech, použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného výrobku, jakož i proti použití přepravního obalu, který by mohl vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;

   d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

3. Chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení se ve Společenství nesmí stát druhovými ve smyslu čl. 36 odst. 1.

---

[20] Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1.
[21] Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1.

4. Členské státy podniknou vše nutné k tomu, aby zabránily neoprávněnému používání označení původu a zeměpisných označení, jak je uvedeno v odstavci 2.

Článek 39
Rejstřík

Komise vytvoří a aktualizuje veřejně přístupný elektronický rejstřík chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vín.

Článek 40
Příslušné kontrolní subjekty

1. Členské státy určí příslušný orgán či orgány příslušné pro kontroly s ohledem na povinnosti stanovené touto kapitolou v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004. Členské státy mohou na tyto kontroly určit meziodvětvové organizace, pokud poskytnou odpovídající záruky objektivity a nestrannosti.

2. Členské státy zajistí, aby hospodářský subjekt odpovídající ustanovením této kapitoly podléhal kontrolám.

3. Členské státy oznámí Komisi orgány a organizace uvedené v odstavci 1. Komise jejich názvy a adresy zveřejní a pravidelně je aktualizuje.

Článek 41
Ověření souladu se specifikacemi

1. V případě chráněných označení původu a zeměpisných označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve Společenství, zajišťuje jednou za rok ověření souladu se specifikacemi během produkce a během nebo po stáčení vína:

   a) jeden či více orgánů nebo organizací uvedených v článku 40, nebo

   b) kontrolní subjekt ve smyslu článku 2 nařízení (ES) č. 882/04, který funguje jako subjekt pro certifikaci produktu.

   Náklady na toto ověření nese příslušný dotčený subjekt.

2. V případě chráněných označení původu a zeměpisných označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve třetí zemi, zajišťuje jednou za rok ověření souladu se specifikacemi během produkce a během nebo po stáčení vína:

   a) jeden nebo více státních orgánů určeným třetí zemí nebo

   b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci nebo

   c) jedna nebo více meziodvětvových organizací.

3. Subjekty pro certifikaci uvedené v tomto článku v odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) splňují požadavky stanovené evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65 (všeobecné požadavky na orgány provozující systém certifikace produktů) a od 1. května 2010 jsou podle nich schvalovány.

4. V případě, kdy podle tohoto článku odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a c) orgány ověřují soulad se specifikací produktu, musí nabídnout odpovídající záruky objektivity a nestrannosti a mít k dispozici kvalifikované pracovníky a zdroje nutné k výkonu svých funkcí.

Článek 42
Změny specifikace produktu

1. Žadatel, který splňuje podmínky článku 30, může žádat o schválení změny specifikace produktu chráněného označení původu nebo zeměpisného označení, zejména za účelem zohlednění vývoje vědeckých a technických poznatků nebo nového vymezení zeměpisné oblasti uvedené v čl. 28 odst. 2 druhém pododstavci písm. c). V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud navrhovaná změna vyžaduje jednu nebo více změn ve zvláštním dokumentu uvedeném v čl. 28 odst. 1 písm. d), obdobně se na žádost o změnu použijí články 31 až 34. Jsou-li však navrhované změny pouze menšího rozsahu, rozhodne se v souladu s čl. 104 odst. 1, zda se schválí žádost bez použití postupu stanoveném v čl. 32 odst. 2 a v článku 33, a v případě schválení se zveřejní údaje uvedené v čl. 32 odst. 3.

3. Pokud sebou navrhovaná změna nenese žádnou změnu zvláštního dokumentu, použijí se tato pravidla:

   a) pokud se zeměpisná oblast nachází v daném členském státě, rozhodne tento stát o změně a v kladném případě zveřejní pozměněnou specifikaci a sdělí Komisi schválené změny a jejich odůvodnění;

   b) pokud se zeměpisná oblast nachází ve třetí zemi, o schválení navrhované změny rozhodne Komise.

Článek 43
Zrušení

Postupem podle čl. 104 odst. 1 lze na návrh Komise nebo na řádně odůvodněný návrh členskému státu, třetí země nebo každé fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem rozhodnout o zrušení ochrany označení původu nebo zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací produktu.

Články 31 až 34 se použijí obdobně.

Článek 44
Stávající chráněné názvy vín

1. Názvy vín chráněné v souladu s čl. 54 nařízení (ES) č. 1493/1999 a článkem 28 nařízení (ES) č. 753/2002 jsou tímto nařízením automaticky chráněny. Komise je musí uvést v rejstříku uvedeném v článku 39.

2. Členské státy v případě označení původu a zeměpisných označení uvedených v čl. 1 předají Komisi:

   a) technické informace uvedené v čl. 28 odst. 1;

b) vnitrostátní rozhodnutí o jejich platnosti.

3. Názvy uvedené v odstavci 1, ke kterým nejsou do 31. prosince 2010 předloženy informace podle odstavce 2, přijdou o ochranu podle tohoto nařízení. Komise provede odpovídající formální kroky k odstranění takových názvů z rejstříku uvedeného v článku 39.

4. Odchylně od článku 43 lze na návrh Komise rozhodnout postupem podle čl. 104 odst. 1 do 31. prosince 2013 o zrušení ochrany označení původu nebo zeměpisného označení uvedených v odstavce 1 tohoto článku, pokud nesplňují příslušné požadavky na ochranu.

ODDÍL 6
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 45
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zejména zahrnovat odchylky uplatňování pravidel stanovených v této kapitole u dosud projednávaných žádostí o ochranu označení původu nebo zeměpisných označení.

Článek 46
Poplatky

Členské státy mohou vybírat poplatek za účelem uhrazení nákladů, včetně nákladů vzniklých v rámci přezkumu žádostí o ochranu, prohlášení o námitkách, žádostí o změnu a požadavků na zrušení podle tohoto nařízení.

Kapitola IV
Označování etiketou

Článek 47
Definice

Pro účely tohoto nařízení se „označením etiketou“ rozumí všechna slova, výrazy, ochranné známky, známky, vyobrazení nebo symboly na baleních, dokumentech, štítcích, etiketách, kroužcích nebo prstencích, které jsou k danému produktu přiloženy nebo se k němu vztahují.

Článek 48
Použitelnost horizontálních předpisů

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, uplatňují se směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 89/396/EHS[22], směrnice Rady 75/106/EHS[23] a směrnice 89/104/EHS na označování etiketami produktů, na které se tyto směrnice vztahují.

Článek 49
Povinné údaje

1. Označování etiketou produktů uvedených v příloze IV bodech 1 až 9 a v bodu 13 uváděných na trh ve Společenství nebo vyvážených obsahuje tyto povinné údaje:

   a) označení druhu produktu z révy vinné v souladu s přílohou IV;

   b) vína s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením:

      – výraz „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ a

      – název chráněného označení původu nebo zeměpisného označení.

   c) skutečný obsah alkoholu,

   d) údaj o původu vína;

   e) název stáčírny;

   f) u dovážených vín uvedení dovozce.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) lze odkaz na druhu produktu z révy vinné vynechat u vín, jejichž etiketa obsahuje chráněný název označení původu nebo zeměpisného označení.

3. Odchylně od odst. 1 písm. b) lze vynechat výrazy „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ v těchto případech:

   a) pokud je na etiketě uvedeno zvláštní vnitrostátní označení upravené vnitrostátními právními předpisy;

   b) pokud je za zvláštních okolností, jež se stanoví v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1, na etiketě uveden název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení.

Článek 50
Nepovinné údaje

Etikety produktů uvedených v čl. 49 odst. 1 mohou zejména obsahovat tyto nepovinné údaje:

a) ročník sklizně;

---

22 Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 21.
23 Úř. věst. L 42, 15.2.1975, s. 1.

b) název odrůdy nebo odrůd;

c) údaje o obsahu cukru;

d) u vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením tradiční názvy jiné než označení původu nebo zeměpisná označení, která poskytují informace o produkční metodě, způsobu zrání nebo vlastnostech, barvě, druhu místa daného vína;

e) symboly Společenství označující chráněného označení původu nebo zeměpisného označení;

f) údaje o některých produkčních metodách.

Článek 51
Jazyky

Povinné údaje podle článku 49 vyjádřené slovy jsou v jednom nebo více úředních jazycích Společenství.

Název chráněného označení původu nebo zeměpisného označení nebo zvláštního vnitrostátního označení se na etiketě uvádí v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ze kterého víno pochází.

Článek 52
Prosazování

Příslušné orgány členských států přijmou opatření aby zajistily, že všechna vína neoznačená etiketou v souladu touto kapitolou se neuvedou na trh nebo se z něho stáhnou.

Článek 53
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) podrobné údaje o původu vína;

b) podmínky použití nepovinných údajů uvedených v článku 50;

c) podrobné údaje o tradičních výrazech používaných k označování vín s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením;

d) sledování označení, pokud jde o ročník sklizně a odrůdu révy vinné uvedené na etiketách.

Kapitola V
Organizace producentů a meziodvětvové organizace

Článek 54
Organizace producentů

Členské státy uznávají jako organizaci producentů každou právnickou osobu, která splňuje tyto podmínky:

a) skládá se z producentů produktů, na něž se vztahuje toto nařízení;

b) byla vytvořena z podnětu producentů samých;

c) sleduje zvláštní cíl, který se může týkat zejména:

   i) společného přizpůsobení produkce požadavkům trhu a zdokonalení produktu;

   ii) podpory soustředění nabídky a uvádění produktů jejich členů na trh;

   iii) podpory racionalizace a zlepšení produkce a zpracování;

   iv) omezování produkčních nákladů a nákladů na řízení trhu a stabilizace produkčních cen;

   v) podpory a poskytování technické pomoci pro používání pěstitelských postupů a produkčních technik šetrných k životnímu prostředí;

   vi) podpory iniciativ k řízení vedlejších produktů vinifikace a nakládání s odpady, zvláště za účelem ochrany jakosti vod, půdy a krajiny, jakož i k udržení nebo podpoře biologické rozmanitosti;

   vii) výzkumu zaměřený na udržitelné metody produkce a rozvoj trhu.

d) její stanovy zavazují členy zejména k tomu, že:

   i) uplatňují pravidla přijatá organizací producentů ohledně znalosti produkce, produkce, uvádění produktů na trh a o ochraně životního prostředí;

   ii) poskytují údaje požadované organizací producentů ke statistickým účelům, zejména pokud jde o pěstitelské plochy a vývoj trhu;

   ii) platí sankce v případě porušení závazků vyplývajících ze stanov.

e) podávají žádost o uznání jako organizace producentů podle tohoto nařízení danému členskému státu a tato žádost obsahuje tyto údaje:

   i) důkaz, že splňuje požadavky uvedené v písmenech a) až d);

   ii) důkaz, že má minimální počet členů stanovený daným členským státem;

   iii) důkaz, že disponují minimálním množstvím produktů, které lze uvést na trh, stanovené daným členským státem;

   iv) důkaz, pokud jde o řádné uskutečňování činnosti z hlediska trvání a efektivnosti a o soustředění nabídky;

v) důkaz, že účinně připraví své členy k přijetí technické pomoci nezbytné pro využití ekologicky zaměřených pěstitelských metod.

Článek 55
Meziodvětvové organizace

Členské státy uznávají jako meziodvětvovou organizaci každou právnickou osobu, která splňuje tyto podmínky:

a) sdružuje zástupce hospodářských činností spojených s produkcí, zpracováním produktů, na které se vztahuje toto nařízení, nebo obchodem s nimi:

b) je zřízena z iniciativy všech nebo některých organizací nebo sdružení, které ji tvoří,

c) provádí jedno nebo několik níže uvedených opatření v jednom nebo několika regionech Společenství, zohledňuje přitom veřejné zdraví a zájmy spotřebitelů:

i) zlepšení znalosti a průhlednosti produkce a trhu;

ii) přispění k lepší koordinaci uvádění produktů na trh, zvláště prostřednictvím průzkumů a studií trhu;

iii) vypracování smluvních vzorů slučitelných s právem Společenství;

iv) větší míra využívání produkčního potenciálu;

v) informování a průzkumy trhu za účelem zaměření produkce na produkty, které lépe odpovídají potřebám trhu, jakož i chuti a očekávání spotřebitele, především pokud jde o jakost a šetrnost k životnímu prostředí;

vi) informování o zvláštních vlastnostech vína s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením;

vii) vývoj postupů k omezení spotřeby přípravků na ochranu rostlin a jiných používaných látek a k zajištění jakosti produktů stejně jako ochrany půdy a vod;

viii) propagace integrované produkce nebo jiných ekologicky zaměřených metod produkce;

ix) podporování střídmé a zodpovědné konzumace vína a informování o škodlivých účincích nezodpovědné konzumace alkoholu;

x) akce na propagaci vína, zejména ve třetích zemích;

xi) vývoj postupů a nástrojů ke zlepšení jakosti produktů ve všech etapách produkce, vinifikace a uvádění na trh;

xii) využívání, ochrana a propagace možností ekologického zemědělství, jakož i označení původu, značky jakosti a zeměpisných označení;

d) podávají žádost o uznání jako meziodvětvové organizace podle tohoto nařízení danému členskému státu a tato žádost obsahuje tyto údaje:

i) důkaz, že splňuje požadavky uvedené v písmenech a) až c);

ii) důkaz, že je právní subjekt činný v jednom nebo několika regionech daného území;

iii) důkaz, že právní subjekt zastupuje významnou část produkce nebo obchodu s produkty, na které se vztahuje toto nařízení;

iv) důkaz, že právní subjekt neprodukuje, nezpracovává nebo neobchoduje s produkty, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 56
Postup uznávání

1. Žádosti o uznání jako organizace producentů nebo jako meziodvětvová organizace se předkládá členskému státu, ve kterém má daná organizace sídlo, tento stát žádost přezkoumá.

2. Členské státy se rozhodnou, zda organizaci uznají či nikoliv, do tří měsíců od předložení žádosti.

Článek 57
Pravidla týkající se uvádění na trh

1. Za účelem zlepšení fungování trhu s víny s označením původu nebo se zeměpisným označením včetně vinných hroznů, moštů a vín z nich získaných mohou producentské členské státy, zejména při provádění rozhodnutí meziodvětvových organizací, stanovit pravidla pro uvádění na trh, aby byla řízena dodávka, jestliže tato pravidla se vztahují na zadržení produktů nebo stupňovité uvádění produktů na trh.

   Tato pravidla nesmějí:

   a) vztahovat se na obchody po prvním uvedení daného produktu na trh;

   b) umožnit určování cen, a to i orientační nebo prostřednictvím doporučení;

   c) zadržet příliš vysoký procentní podíl roční sklizně, který by jinak byl dostupný;

   d) poskytnout prostor pro odepření vydání státních potvrzení a licencí Společenství pro uvádění vín do oběhu a na trh, pokud je toto uvádění na trh slučitelné s výše uvedenými pravidly.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 jsou dávána hospodářským subjektům na vědomí v plném znění prostřednictvím zveřejnění v úředním tisku dotčeného členského státu.

Článek 58
Sledování

Členské státy:

a) provádějí v pravidelných intervalech kontroly, aby zajistily, že organizace producentů a meziodvětvové organizace splňují předpoklady a podmínky pro uznání uvedené v článcích 54 a 55;

b) odejmou uznání, pokud již organizace producentů a meziodvětvová organizace příslušné požadavky nesplňuje, a ukládá sankce takovýmto organizacím v případě nedodržování podmínek nebo v případě nesrovnalostí.

Článek 59
Sdělení

Vždy k 1. březnu sdělí členské státy Komisi rozhodnutí nebo činnosti, které provedly podle článků 56, 57 a 58 během předchozího roku.

HLAVA IV
OBCHOD SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Kapitola I
Společná ustanovení

Článek 60
Obecné zásady

1. Pokud toto nařízení nestanoví jinak, uplatňují se na výrobky uvedené v tomto nařízení celní sazby společného celního sazebníku.

2. Pokud toto nařízení nebo právní předpisy přijaté na jeho základě nestanoví jinak, je při obchodování s třetími zeměmi zakázáno:

   a) vybírání jakýchkoli poplatků s účinkem rovnocenným clu,

   b) uplatňování jakýchkoli množstevních omezení nebo opatření s rovnocenným účinkem.

Článek 61
Kombinovaná nomenklatura

Na sazební zařazení produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, se použijí obecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury a zvláštní pravidla pro její používání. Celní nomenklatura vyplývající z používání tohoto nařízení, případně včetně definic a druhů v přílohách I a IV, se přejímá do společného celního sazebníku.

Kapitola II
Dovozní a vývozní licence

Článek 62
Dovozní a vývozní licence

1. V souladu s postupem uvedeným v čl. 104 odst. 1 lze rozhodnout, že dovozy do Společenství nebo vývozy ze Společenství jednoho nebo několika produktů kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204 se vyžaduje předložení dovozní nebo vývozní licence.

2. Při uplatňování odstavce 1 se zohledňuje potřeba licencí pro řízení daných trhů, a zejména v případě dovozních licencí pro sledování dovozů daných produktů.

Článek 63
Vydávání licencí

Členské státy vydají vývozní a dovozní licenci každému žadateli bez ohledu na místo jeho usazení ve Společenství a aniž tím jsou dotčena opatření přijatá k provádění kapitoly IV, nestanoví-li nařízení Rady nebo jiný právní akt Rady jinak.

Článek 64
Platnost licencí

Dovozní a vývozní licence jsou platné na celém území Společenství.

Článek 65
Jistota

1. Pokud není stanoveno jinak, je vydání licencí postupem podle čl. 104 odst. 1 podmíněno složením jistoty jako záruky toho, že produkty budou dovezeny nebo vyvezeny během doby platnosti licence.

2. S výjimkou případů vyšší moci jistota zcela nebo zčásti propadne, jestliže se během doby platnosti licence dovoz nebo vývoz neuskuteční, nebo jestliže se uskuteční pouze částečně.

Článek 66
Zvláštní jistota

1. V případě hroznové šťávy a moštu kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204 30, u kterých je použití celní sazby společného celního sazebníku závislé na dovozní ceně produktu, se skutečná výše této ceny prověřuje kontrolou dané zásilky nebo podle paušální dovozní hodnoty, kterou vypočítá Komise na základě kurzů dotyčného produktu v zemích původu.

   Je-li udaná dovozní cena dotyčné zásilky vyšší než paušální dovozní hodnota zvýšená o cenové rozpětí stanovené podle odstavce 2, které nesmí překročit paušální hodnotu o více než 10 %, musí být složena jistota ve výši dovozního cla stanoveného na základě paušální dovozní hodnoty.

   Není-li dovozní cena dotyčné zásilky udána, závisí použití společného celního sazebníku na paušální dovozní hodnotě nebo na použití příslušných ustanovení celních předpisů, a to za podmínek, jež budou stanoveny v souladu s odstavcem 2.

2. Když se na dovezené produkty použijí odchylky Rady uvedené v příloze VI v bodech B.5 nebo C, složí dovozci na pověřených celních úřadech za tyto produkty jistotu v okamžiku jejich propuštění do volného oběhu. Bude uvolněna, jakmile dovozce předloží celnímu úřadu členského státu, v němž je produkt propuštěn do volného oběhu, doklad, že z moštu byla získána šťáva používaná v jiných produktech mimo

odvětví vína nebo že v případě vinifikace byla odpovídajícím způsobem označena, a dotyčný celní úřad tento doklad přijme.

Článek 67
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) kritéria, podle kterých se určí, jaké kontrolní mechanismy se užijí;

b) jaké skutečnosti vzít v úvahu pro výpočet paušální dovozní hodnoty;

c) výši jistoty podle článků 65 a 66 a pravidla pro uvolnění této jistoty;

d) případně seznam produktů, pro které se vyžadují dovozní nebo vývozní licence;

e) případně podmínky pro vydávání licencí a dobu jejich platnosti.

Kapitola III
Ochranná opatření

Článek 68
Ochranná opatření

1. Ochranná opatření proti dovozu do Společenství přijme Komise podle odstavce 3 tohoto článku v souladu s nařízeními Rady (ES) č. 519/94[24] a (ES) č. 3285/94[25].

2. Pokud není stanoveno jinak podle jiného právního aktu Rady, ochranná opatření proti dovozu do Společenství v souladu s mezinárodními dohodami uzavřenými podle článku 300 Smlouvy stanoví Komise podle odstavce 3 tohoto článku.

3. Opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 může Komise přijmout na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu. Předloží-li členský stát Komisi žádost, přijme Komise rozhodnutí do pěti pracovních dnů od jejího přijetí.

   Tato opatření jsou oznámena členským státům a jsou okamžitě použitelná.

   Opatření, o kterých rozhodne Komise v souladu s odstavci 1 a 2, může kterýkoli členský stát do pěti pracovních dnů ode dne jejich sdělení předložit Radě k přezkoumání. Rada se sejde neprodleně. Kvalifikovanou většinou může dotyčná opatření změnit nebo zrušit do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla předložena.

4. Pokud Komise dospěje k názoru, že ochranné opatření přijaté podle odstavců 1 a 2 by mělo být zrušeno nebo změněno, postupuje takto:

---

[24] Úř. věst. L 349, 31.12.1994, s. 53.
[25] Úř. věst. L 67, 10.3.1994, s. 89.

a) jestliže opatření přijala Rada, Komise navrhne Radě, aby opatření bylo zrušeno nebo změněno. Rada rozhodne kvalifikovanou většinou;

b) ve všech ostatních případech ochranná opatření zruší nebo změní Komise.

Článek 69

Dodatečné dovozní clo

1. Dodatečné dovozní clo se uplatňuje na dovoz hroznové šťávy a hroznového moštu podléhající celní sazbě stanovené v čl. 60 odst. 1, pokud se uvádějí na trh se zvláštní ochrannou doložkou („SSG“) v rámci Dohody o zemědělství uzavřené během Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání, aby se zabránilo nebo vyloučilo, že takové dovozy budou mít negativní účinek na trh Společenství, pokud:

   a) se dovoz uskuteční za cenu nižší, než je cena oznámená Společenstvím Světové obchodní organizaci,

   b) objem dovozu v některém roce překročí určitou úroveň.

   Objem uvedený v písm. b) se stanovuje na základě možností přístupu na trh, případně jako procentní podíl dovozu na odpovídající domácí spotřebě během předchozích tří let.

2. Dodatečné clo není uloženo, pokud nehrozí nebezpečí, že dovoz naruší trh Společenství, nebo pokud by účinky neodpovídaly stanovenému cíli.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se dovozní ceny stanoví na základě dovozních cen CIF dané zásilky.

   Dovozní ceny CIF se prověřují na základě reprezentativních cen daného produktu na světovém trhu nebo na dovozním trhu Společenství s tímto produktem.

Článek 70

Pozastavení režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku

1. Pokud je trh Společenství narušen režimem aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku nebo pokud hrozí, že by jím mohl být narušen, lze na žádost členského státu nebo z podnětu Komise a postupem podle čl. 104 odst. 1 rozhodnout o úplném nebo částečném vyloučit používání režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku v případě produktů, na které se vztahuje toto nařízení. Jestliže Komise obdrží žádost od členského státu, rozhodne do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

   Tato opatření jsou oznámena členským státům a jsou okamžitě použitelná.

   Opatření, o kterých se rozhodne v souladu s odstavcem 1, může kterýkoli členský stát do pěti pracovních dnů ode dne jejich sdělení předložit Radě k přezkoumání. Rada se sejde neprodleně. Kvalifikovanou většinou může dotyčná opatření změnit nebo zrušit do jednoho měsíce ode dne, kdy jí byla předložena.

2. V míře nezbytné pro řádné fungování společné organizace trhu s vínem může Rada postupem podle čl. 37 odst. 2 Smlouvy zcela nebo částečně zakázat používání režimu

aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku v případě produktů, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 71
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Kapitola IV
Předpisy týkající se dovozu

Článek 72
Dovozní požadavky

1. Pokud není stanoveno jinak, zejména v dohodách uzavřených podle článku 300 Smlouvy, použijí se ustanovení o označeních původu a zeměpisných označeních a o označování etiketami stanovená v hlavě III kapitolách III a IV tohoto nařízení a čl. 19 odst. 2 na produkty kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204, které se dovážejí do Společenství.

2. Pokud dohody uzavřené podle článku 300 Smlouvy nestanoví jinak, vyrábějí se produkty uvedené v tomto článku odst. 1 v souladu s enologickými postupy a omezeními doporučenými OIV nebo povolenými Společenstvím na základě tohoto nařízení a jeho prováděcích předpisů.

3. Při dovozu produktů uvedených v odst. 1 je třeba předložit:

   a) osvědčení o splňování ustanovení podle odstavce 1 a 2 vystavené příslušným subjektem členského státu, ze kterého víno pochází, ze seznamu stanoveného postupem podle čl. 104 odst. 1;

   b) zprávu o výsledku rozboru vypracovanou subjektem nebo útvarem pověřeným zemí, z níž produkt pochází, je-li produkt určen k přímé lidské spotřebě;

Článek 73
Celní kvóty

1. Celní kvóty pro produkty, na něž se vztahuje toto nařízení, vyplývající z dohod uzavřených podle článku 300 Smlouvy nebo z jiných aktů Rady se otevírají a spravují postupem podle článku 104 odst. 1.

2. Celní kvóty jsou spravovány tak, aby nedošlo k žádné diskriminaci mezi dotčenými hospodářskými subjekty, přičemž se použije jedna z těchto metod, kombinace těchto metod nebo jiná vhodná metoda:

   a) postup založený na časovém pořadí podání žádostí (podle zásady „kdo dřív přijde, je dřív na řadě“);

   b) způsob rozdělování kvót úměrně k požadovaným množstvím v době podání žádostí (způsob „souběžného zkoumání“);

c) metoda přihlížející k tradičním obchodním tokům (tzv. metoda „tradičních dovozců/nových žadatelů“).

3. Přijatý způsob správy celních kvót vezme v případě potřeby v úvahu požadavky na zásobování trhu Společenství a nutnost zachovat rovnováhu na tomto trhu.

Článek 74
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) záruky vztahující se na povahu a původ produktu a místo, odkud je dovezen;

b) ustanovení o uznávání dokladu, který slouží k ověření záruk uvedených v písmenu a).

HLAVA V
PRODUKČNÍ POTENCIÁL

Kapitola I
Protiprávní výsadba

Článek 75
Protiprávní výsadba vysázená po 1. září 1998

1. Producenti na vlastní náklady vyklučí plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu po 1. září 1998.

2. Až do vyklučení podle odst. 1 mohou být hrozny a produkty z hroznů v oblastech uvedených v odst. 1 uváděny do oběhu pouze za účelem destilace. Z produktů destilace nesmí být vyroben alkohol, jehož skutečný obsah alkoholu v % objemových nepřesahuje 80 %.

3. Po 31. prosinci 2008 ukládají členské státy producentům, kteří nesplnili povinnost klučit, sankce odstupňované podle závažnosti, rozsahu a trvání za její nedodržení.

4. Členské státy sdělí Komisi vždy do 1. března plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu po 1. září 1998 a plochy vyklučené v souladu s odstavcem 1.

5. Ukončením přechodného zákazu nových výsadeb dne 31. prosince 2013, uvedeném v čl. 80 odst. 1, nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z tohoto článku.

Článek 76

Povinná regularizace protiprávní výsadby vysázené před 1. zářím 1998

1. Producenti si za poplatek a nejpozději do 31. prosince 2009 náklady nechají regularizovat plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu před 1. zářím 1998.

   První pododstavec se neuplatní na plochy regularizované v souladu s podmínkami podle čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1493/1999.

2. Poplatek uvedený v odstavci 1 určují členské státy. Měl by se rovnat nejméně dvojnásobku průměrné hodnoty odpovídajícího práva na výsadbu v daném regionu.

3. Až do regularizace podle odstavce 1 mohou být hrozny a produkty z hroznů v oblastech uvedených v odstavci 1 uváděny do oběhu pouze za účelem destilace. Z těchto produktů nesmí být vyroben alkohol, jehož skutečný obsah alkoholu v % objemových nepřesahuje 80 %.

4. Protiprávně osázené plochy uvedené v odstavci 1, které nejsou regularizované v souladu s odstavcem 1 do 31. prosince 2009, příslušní producenti vyklučí na vlastní náklady.

   Členské státy ukládají producentům, kteří nesplňují povinnost klučit, sankce odstupňované podle závažnosti, rozsahu a trvání za její nedodržení.

5. Členské státy sdělí každý rok do 1. března Komisi:

   a) plochy vinic osázené bez příslušného práva na výsadbu před 1. zářím 1998;

   b) plochy regularizované v souladu s odstavcem 1, poplatky uvedené v odstavci 1 a průměrnou hodnoty regionálních práv na výsadbu podle odstavce 2.

   Členské státy sdělí Komisi plochy vyklučené v souladu s odst. 4 prvním pododstavcem, a to prvně do 1. března 2010.

6. Ukončením přechodného zákazu nových výsadeb dne 31. prosince 2013, uvedeném v čl. 80 odst. 1, nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z odstavců 3,4 a 5.

Článek 77

Destilace

1. Členské státy požadují důkaz o destilaci podle čl. 75 odst. 2 a čl. 76 odst. 3 formou smluv o destilaci, které předkládají producenti.

2. Členské státy ověřují existenci smluv o destilaci uvedených v odstavci 1. V případě nedodržení ukládají sankce.

3. Členské státy oznámí Komisi plochy, kterých se destilace týká, a odpovídající objem alkoholu.

Článek 78
Doprovodná opatření

Plochy uvedené v čl. 75 odst. 1 prvním pododstavci a v čl. 76 odst. 1 prvním pododstavci nemají nárok na vnitrostátní opatření podpory nebo opatření podpory Společenství, pokud nejsou regularizované.

Článek 79
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) údaje o informací, jež mají členské státy sdělit, včetně možného krácení přidělených prostředků uvedených v příloze II, v případě nesplnění požadavků;

b) údaje o sankcích, které budou členským státům uloženy v případě nesplnění povinností vyplývajících z článků 75, 76 a 77.

Kapitola II
Přechodný režim práv na výsadbu

Článek 80
Přechodný zákaz výsadby révy

1. Aniž je dotčen čl. 18 zejména třetí pododstavec uvedeného článku, je výsadba vinic zatříděných odrůd révy uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci zakázána do 31. prosince 2013.

2. Do 31. prosince 2013 je také zakázáno roubování odrůd révy uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci jiným způsobem než moštovými odrůdami na moštové odrůdy uvedené v článku 18.

3. Odchylně od odstavce 1 a 2 jsou výsadba a přeštěpování uvedené v těchto odstavcích povolené, pokud se na ně vztahuje:

   a) právo na novou výsadbu podle článku 81;

   b) právo na opětovnou výsadbu podle článku 82;

   c) právo na výsadbu udělené z rezervy podle článků 83 a 84.

4. Práva na výsadbu uvedená v odstavci 3 se poskytují na hektar.

5. Články 81 až 86 se použijí do 31. prosince 2013.

Článek 81

Práva na novou výsadbu

1. Členské státy mohou producentům udělit právo na novou výsadbu pro plochy, které jsou určeny:

   a) k nové výsadbě prováděné v rámci scelování pozemků nebo vyvlastnění ve veřejném zájmu podle vnitrostátních právních předpisů;

   b) k činnostem prováděných za účelem pokusů;

   c) k založení porostů za účelem produkce roubů;

   d) k pěstování nebo výrobě z révy pouze pro vlastní spotřebu v rodině vinaře.

2. Udělená práva na novou výsadbu se vykonávají:

   a) producenty, kterým byla udělena;

   b) před koncem druhého hospodářského roku následujícího po roku jeho udělení

   c) pro ty účely, pro které byla udělena.

Článek 82

Práva na opětovnou výsadbu

1. Členské státy udělí práva na opětovnou výsadbu producentům, kteří vyklučili plochu vinice.

   Práva na opětovnou výsadbu však nemohou být udělena, pokud jde o plochy, kterým byla udělena prémie za vyklučení v souladu s kapitolou III.

2. Členské státy mohou udělit práva na opětovnou výsadbu producentům, kteří se zavázali vyklučit plochy vinic. V takových případech musí klučení ploch, k jejichž vyklučení se zavázali, proběhnout nejpozději do konce třetího roku po vysázení nových vinic, na něž byla udělena práva na opětovnou výsadbu.

3. Udělená práva na opětovnou výsadbu jsou vyklučené ploše rovnocenné z hlediska čisté kultury.

4. Práva na opětovnou výsadbu vykonává podnik, kterému jsou udělena. Členské státy mohou však stanovit, že tato práva mohou být vykonávána pouze na té ploše, na které se uskutečnilo klučení.

5. Odchylně od odstavce 4 může členský stát rozhodnout, že práva na opětovnou výsadbu mohou být zcela nebo částečně převedena na jiný podnik ve stejném členském státě, pokud:

   a) část dotčeného podniku byla převedena tomuto jinému podniku;

   b) plochy tohoto jiného podniku jsou určeny k:

      – produkci vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, nebo
      – založení porostu určeného k produkci roubů.

Členské státy zajistí, aby uplatnění odchylky uvedené v prvním pododstavci nevedla na jejich území k celkovému nárůstu produkčního potenciálu, a to zvláště v případě převodu z nezavlažovaných na zavlažované plochy.

6. Odstavce 1 až 5 se použijí obdobně na práva podobná právu na opětovnou výsadbu udělená na základě dřívějších vnitrostátních právních předpisů nebo předpisů Společenství.

7. Práva na opětovnou výsadbu udělená podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 1493/1999 se použijí ve lhůtách uvedených v uvedeném nařízení.

Článek 83

Vnitrostátní a regionální rezervy práv na výsadbu

1. Za účelem zlepšení řízení produkčního potenciálu vytvoří členské státy vnitrostátní rezervu nebo regionální rezervy práv na výsadbu.

2. Členské státy, které vytvořily vnitrostátní nebo regionální rezervy práv na výsadbu podle nařízení (ES) č. 1493/1999, mohou tyto rezervy zachovat do 31. prosince 2013.

3. Pokud se nevyužijí v rámci předepsané lhůty, udělují se vnitrostátním nebo regionálním rezervám tato práva:

   a) práva na novou výsadbu;

   b) práva na opětovnou výsadbu;

   c) práva na výsadbu udělená z rezervy.

4. Producenti mohou převést práva na opětovnou výsadbu do vnitrostátní nebo regionální rezervy. Podmínky takového převodu, případně i za úhradu ze státních prostředků, stanoví členské státy s přihlédnutím k oprávněným zájmům zúčastněných stran.

5. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že systém rezerv nepoužijí, pokud příslušné členské státy mohou prokázat, že na svém území disponují účinným systémem pro správu práv na výsadbu. Tento systém se případně může odchylovat od příslušných ustanovení této kapitoly.

   První pododstavec se vztahuje také na členské státy, které zastaví používání vnitrostátních nebo regionálních rezerv podle nařízení (ES) č. 1493/1999.

Článek 84

Udělování práv na výsadbu z rezervy

1. Členské státy mohou z rezervy udělit práva těmito způsoby:

   a) bez úhrady producentům mladším 40 let, kteří disponují přiměřenými odbornými dovednostmi a vědomostmi, poprvé se usadili ve vinařském podniku a tento jako jeho vedoucí obhospodařují;

b) za úhradu do státního nebo případně regionálního fondu producentům, kteří mají v úmyslu vykonat práva k výsadbě vinic, jejichž produkce má zajištěný odbyt.

Členské státy stanoví podmínky k určení výše úhrady uvedené v písm. b), která může záviset na předpokládaném konečném produktu vinice a na zbývajícím přechodném období zákazu nové výsadby podle čl. 80 odst. 1 a odst. 2.

2. U práv na výsadbu udělených z rezervy členské státy zajistí, že:

a) místo, použité odrůdy a pěstitelské techniky zaručují, že následující produkce bude úměrná poptávce trhu;

b) výnosy budou úměrné průměrnému výnosu v regionu, a to obzvláště v případech, když právo na výsadbu původně získané pro nezavlažované plochy bylo vykonáváno na plochách zavlažovaných.

3. Práva na výsadbu udělená z rezervy, která se nepoužijí do konce druhého hospodářského roku následujícího po roce udělení, propadnou a opětovně se vloží do rezervy.

4. Práva na výsadbu v rezervě, která se nepřidělí před koncem pátého hospodářského roku po jejich vložení do rezervy, zaniknou.

5. Pokud v členských státech existují regionální rezervy, mohou členské státy upravovat převod práv na výsadbu mezi regionálními rezervami. Pokud v členském státě existuje regionální i vnitrostátní rezerva, může členský stát povolit převod mezi nimi.

Na převody se může použít koeficient krácení.

Článek 85
De minimis

Tato kapitola se nepoužije v členských státech, ve kterých výroba vína za hospodářský rok činí nejvýše 25 000 hektolitrů. Základem výpočtu pro tuto výrobu je průměrná výroba posledních pěti hospodářských let.

Článek 86
Přísnější vnitrostátní předpisy

Členské státy mohou vydat přísnější vnitrostátní předpisy pro udělování nových práv na výsadbu révy nebo práv na opětovnou výsadbu. Mohou vyžadovat, aby jednotlivé žádosti a příslušné informace, které se jim mají předložit, byly doplněny dalšími údaji potřebnými pro kontrolu vývoje produkčního potenciálu.

Článek 87
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Mohou upravit zejména:

a) ustanovení proti nadměrným správním výdajům při provádění této kapitoly;

b) souběžnou existenci ploch vinic ve smyslu čl. 82 odst. 2;

c) použití koeficientu krácení podle čl. 84 odst. 5.

Kapitola III
Režim klučení

Článek 88
Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola stanoví podmínky, za nichž dostanou pěstitelé révy prémii za klučení révy (dále jen „prémie za klučení“).

2. Pro účely této kapitoly se „klučením“ rozumí úplné odstranění révových keřů, které se nacházejí na pozemku osázeném révou.

Článek 89
Doba trvání režimu

Režim klučení se použije do konce hospodářského roku 2012/13.

Článek 90
Podmínky způsobilosti

Prémie za vyklučení může být udělena, pouze pokud daná plocha splňuje následující podmínky:

a) neobdržela podporu Společenství na restrukturalizaci a přeměnu vinic během 10 dnů před klučením;

b) nedostala podporu Společenství v rámci žádné jiné společné organizace trhu během pěti let před klučením;

c) je obdělávána;

d) není menší než 0,1 hektaru;

e) nebyla vysázena v rozporu s platnými předpisy Společenství nebo s vnitrostátními předpisy;

f) jsou na ní vysázeny odrůdy zatříděné danými členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 1 prvním pododstavcem.

Odchylně od písmene e) jsou plochy regularizované v souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1493/1999 a čl. 76 odst. 1 tohoto nařízení způsobilé pro prémii za klučení.

Článek 91
Výše prémie za klučení

1. Rozsah udělovaných prémií za klučení se stanoví postupem podle čl. 104 odst. 1.

2. Zvláštní částky prémií za vyklučení stanoví členské státy v rozsahu uvedeném v odstavci 1 a na základě historických výnosů daných podniků.

Článek 92
Postup a rozpočet

1. Producenti, kteří mají zájem, podají každoročně žádost o prémii za klučení příslušným orgánům členských států nejpozději do 30. září.

2. Orgány členských států zpracovávají způsobilé žádosti a každoročně informují Komisi do 15. října o celkové ploše a částkách, na které se tyto žádosti vztahují, podle oblastí a výnosů.

3. Maximální roční rozpočet na režim klučení je stanoven v příloze VII.

4. Do 15. listopadu každého roku se stanoví postupem podle čl. 104 odst. 1 jediná procentní sazba, v jejíž výši se schvalují oznámené částky, pokud celková částka oznámená členskými státy Komisi přesahuje dostupné zdroje.

5. Do 15. ledna každého roku schválí členské státy žádosti:

   a) na plochy, které zažádaly v celém rozsahu, pokud Komise nestanovila procentní sazbu podle odstavce 4, nebo

   b) na plochy, které vyplývají z uplatnění procentní sazby podle odstavce 4 na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

   Členské státy sdělí každý rok do 30. ledna Komisi žádosti podle oblastí a výnosů a celkovou částku prémií za vyklučení podle oblastí.

6. Pro předcházející hospodářský rok sdělí členské státy každý rok do 15. září Komisi:

   a) vyklučené plochy podle oblastí a výnosů;

   b) celkovou vyplacenou částku prémií za vyklučení podle oblastí.

Článek 93
Podmíněnost

Zemědělci, u kterých se zjistí, že kdykoliv během pěti let od platby prémie za klučení ve svém podniku nedodržují požadavky podle předpisů v oblasti řízení, jakož i dobrý zemědělský a ekologický stav podle článků 3 až 7 nařízení (ES) č. 1782/2003, bude částka v případech, kdy nejsou požadavky dodržovány z důvodu jednání nebo opomenutí přičitatelného dotyčnému zemědělci, snížena nebo zrušena, a to částečně nebo zcela, podle závažnosti, rozsahu, přetrvávání a opakování zjištěných nedodržení požadavků, a zemědělec ji bude případně muset nahradit v souladu s podmínkami stanovenými ve zmíněných ustanoveních.

Postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003 je třeba stanovit pravidla, pokud jde o částečné nebo celkové navrácení podpory daným členským státem.

Článek 94
Výjimky

1. Členský stát může rozhodnout o zamítnutí dalších žádostí uvedených v čl. 92 odst. 1, pokud celková plocha vyklučených vinic na jeho území přesáhne 10 % plochy vinic podle přílohy VIII.

2. Členské státy mohou prohlásit vinice v horských oblastech a na příkrých svazích za nezpůsobilé pro režim klučení za podmínek, jež budou určeny postupem podle čl. 104 odst. 1.

3. Členské státy mohou prohlásit oblasti za nezpůsobilé pro režim klučení, pokud by uplatnění režimu nezohledňovalo životní prostředí. Plochy takto prohlášené za nezpůsobilé nesmí přesáhnout 2 % celkové plochy vinic podle přílohy VIII.

4. Členské státy, které zvolí možnost uvedenou v odstavcích 2 a 3, sdělí každoročně do 1. srpna a prvně dne 1. srpna 2008 Komisi, pokud jde o opatření klučení, jež se má provést:

   a) plochy prohlášené za nezpůsobilé pro podporu;

   b) odůvodnění nezpůsobilosti v souladu s odstavci 2 a 3.

5. Členské státy dají producentům na plochách prohlášených za nezpůsobilé v souladu s odstavci 2 a 3 přednost v rámci jiných opatření podpory stanovených v tomto nařízení, případně zejména v rámci podpory na restrukturalizaci a přeměnu vinic programů podpory a opatření rozvoje venkova.

Článek 95
Režim jednotné platby

1. Zemědělci, kteří se účastní režimu klučení, obdrží na dané plochy platební nároky v souladu s hlavou III kapitolou 3 nařízení (ES) č. 1782/2003.

2. Členské státy stanoví částku platebních nároků uvedených v odstavci 1 na plochy vinic vyklučené v souladu s touto kapitolou ve výši průměrné hodnoty platebních nároků příslušného regionu, která nepřesáhne 350 EUR/ha.

   Do konce hospodářského roku 2012/2013 každoročně sdělují členské státy Komisi do 15. září průměrnou jednotnou platbu v regionu používanou ke stanovení platebních nároků.

Článek 96
De minimis

Tato kapitola se nepoužije v členských státech, ve kterých výroba vína za hospodářský rok činí nejvýše 25 000 hektolitrů. Základem výpočtu pro tuto výrobu je průměrná výroba posledních pěti hospodářských let.

Článek 97
Doplňková vnitrostátní podpora

Členské státy mohou k prémii za klučení udělit doplňkovou vnitrostátní podporu za klučení.

Článek 98
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) rozsah a výše prémie uvedené v článku 91;

b) podrobná pravidla o podmíněnosti;

c) kritéria výjimek podle článku 94;

d) požadavky pro podávání zpráv členských států o provádění režimu klučení včetně sankcí v případě zpoždění v podávání zpráv a informací, jež členské státy podávají producentům, pokud jde o dostupnost režimu;

e) požadavky pro podávání zpráv, pokud jde o dodatečnou vnitrostátní podporu;

f) lhůty pro platby.

HLAVA VI
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 99
Registr vinic

Členské státy vedou registr vinic s aktuálními informacemi o produkčním potenciálu.

Článek 100
Přehled

Členské státy každoročně zasílají na základě registru vinic podle článku 99 Komisi do 1. března aktualizovaný přehled produkčního potenciálu.

Článek 101
Trvání registru vinic a inventárního soupisu

Postupem podle čl. 104 odst. 1 lze rozhodnout, že články 99 a 100 se po 1. lednu 2017 již nebudou uplatňovat.

Článek 102
Povinná prohlášení

1. Producenti moštových hroznů, jakož i producenti moštu a vína, každoročně podávají příslušným vnitrostátním orgánům prohlášení o množství produktů z poslední sklizně.

2. Členské státy mohou požadovat od obchodníků s moštovými hrozny, aby každoročně podávali prohlášení o množství z poslední sklizně, které bylo uvedeno na trh.

3. Producenti hroznového moštu a vína, jakož i obchodníci s výjimkou maloobchodníků, každoročně podávají příslušným vnitrostátním orgánům prohlášení o svých zásobách moštu a vína, ať už tyto zásoby pocházejí ze sklizně běžného roku nebo z dřívějších sklizní. Mošty a vína dovezená z třetích zemí se vykazují samostatně.

Článek 103
Průvodní doklady a evidenční kniha

1. Produkty v působnosti tohoto nařízení se uvádějí do oběhu uvnitř Společenství pouze s průvodním dokladem povoleným státní správou.

2. Všechny fyzické či právnické osoby a jejich seskupení, které za účelem výkonu svého povolání drží produkty, na které se vztahuje toto nařízení, především producenti, stáčírny a zpracovatelé, jakož i obchodníci, jež budou určeni postupem podle čl. 104 odst. 1, musí vést o uvedených produktech evidenční knihu zaznamenávající vstupy a výstupy těchto produktů.

Článek 104
Postup řídícího výboru

1. U pravomocí svěřených v tomto nařízení Komisi je Komisi nápomocen řídící výbor, pokud není stanoveno jinak.

   Použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

   Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

2. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 105
Finanční zdroje

Opatření stanovená v hlavě II kapitole I a hlavě V kapitole III představují intervenční opatření zaměřená na regulaci zemědělských trhů podle čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1290/2005, s výjimkou opatření podle článku 95 tohoto nařízení, jež představují přímé platby zemědělcům v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1290/2005.

Článek 106
Výměna informací mezi členskými státy a Komisí

1. Členské státy a Komise si vzájemně poskytují informace nezbytné k použití tohoto nařízení, zejména informace o sledování a analýzách trhu, a k dodržování mezinárodních závazků týkajících se produktů, na které se vztahuje toto nařízení.

2. Postupem podle čl. 104 odst. 1 se přijmou prováděcí pravidla, která stanoví, jaké informace jsou nutné k používání odstavce 1 tohoto článku, a dále formu, obsah, časový rozvrh a lhůty a pravidla pro předávání nebo zpřístupňování informací a dokumentů.

Článek 107
Sledování

Pro účely uplatňování tohoto nařízení zajistí členské státy, aby správní a kontrolní postupy byly v souladu s integrovaným administrativním a kontrolním systémem (IACS), pokud jde o:

a) počítačová databáze;

b) systém identifikace zemědělských pozemků uvedený v čl. 20 odst. 1 nařízení (ES) č. 1782/2003;

c) správní kontroly.

Tyto postupy bez problémů nebo konfliktů umožní společné používání nebo výměnu údajů s systémem IACS.

Článek 108
Kontroly a správní sankce a jejich sdělování

Postupem podle čl. 104 odst. 1 se přijmou:

a) pravidla pro správní a fyzické kontroly prováděné členskými státy v zájmu plnění povinností vyplývajících z tohoto nařízení;

b) systém správních sankcí, zjistí-li se, že není dodržována ani jedna z povinností vyplývající z uplatňování tohoto nařízení, a to s ohledem na závažnost, rozsah, přetrvávání a opakování zjištěných nedodržení povinností.

c) pravidla pro zpětné získávání neoprávněných plateb vyplývající z uplatňování tohoto nařízení;

d) pravidla pro podávání zpráv o provedených kontrolách a jejich výsledcích.

Článek 109
Stanovení příslušných vnitrostátních orgánů

1. Členské státy určí jeden nebo více orgánů pověřených dohledem nad dodržováním předpisů Společenství v odvětví vína. Určí zejména laboratoře pověřené prováděním úředních rozborů v odvětví vína. Určené laboratoře musí splňovat kritéria pro provoz zkušebních laboratoří stanovená v ISO/IEC 17025.

2. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy těchto orgánů a laboratoří uvedených v odst. 1. Komise může tyto informace zveřejnit.

Článek 110
Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této hlavě se přijímají postupem podle čl. 104 odst. 1.

Tato pravidla mohou zahrnovat zejména:

a) údaje o registru vinic podle článku 99 a zejména jeho používání, pokud jde o sledování a kontrolu produkčního potenciálu;

b) údaje o přehledu podle článku 100 a zejména jeho používání, pokud jde o sledování a kontrolu produkčního potenciálu;

c) údaje o měření ploch;

d) sankce v případě nedodržení sdělovací povinnosti;

e) povinná prohlášení podle článku 102;

f) průvodní doklady a evidenční knihu podle článku 103.

HLAVA VII
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Kapitola I
Změny

Článek 111
Změny nařízení (ES) č. 2702/1999

V článku 2 nařízení (ES) č. 2702/1999 se bod d) nahrazuje tímto:

„d) informační kampaně v rámci systému Společenství pro víno s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, vína s označením moštové odrůdy a lihoviny s chráněným zeměpisným označením nebo s vyhrazeným tradičním označením;“

Článek 112
Změny nařízení (ES) č. 2826/2000

Nařízení (ES) č. 2826/2000 se mění takto:

1) V článku 2 se bod d) nahrazuje tímto:

„d) informační opatření v rámci systému Společenství pro víno s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, vína s označením moštové odrůdy a lihoviny s chráněným zeměpisným označením nebo s vyhrazeným

tradičním označením a informační opatření o odpovědné konzumaci alkoholu a o škodlivých účincích nezodpovědné konzumace alkoholu;“

2) V článku 3 se bod e) nahrazuje tímto:

„e) příležitost informovat o významu právní úpravy Společenství s chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, vína s označením moštové odrůdy a lihoviny se zeměpisným označením nebo s vyhrazeným tradičním označením a potřeba informační o odpovědné konzumaci alkoholu a o škodlivých účincích nezodpovědné konzumace alkoholu;“

3) V čl. 9 odst. 2 se doplňuje tento nový pododstavec:

„Podíl uvedený v prvním pododstavci činí u informačních opatření o odpovědné konzumaci alkoholu a o škodlivých účincích nezodpovědné konzumace alkoholu 60 %.“

Článek 113
Změny nařízení (ES) č. 1782/2003

Nařízení (ES) č. 1782/2003 se mění takto:

1) V čl. 33 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) pokud jim byla poskytnuta platba během referenčního období uvedeného v článku 38 v rámci alespoň jednoho z režimů podpor uvedených v příloze VI, nebo, v případě olivového oleje, v hospodářském roce uvedeném v čl. 37 odst. 1 druhém pododstavci, nebo, v případě cukrové řepy, cukrové třtiny a čekanky, pokud obdrželi tržní podporu v reprezentativním období uvedeném v příloze VII písm. K přílohy VII, nebo, v případě banánů, pokud obdrželi náhradu za ušlé příjmy v reprezentativním období uvedeném v písm. L přílohy VII, nebo v případě ovoce a zeleniny, pokud byli producenty ovoce a zeleniny v reprezentativním období platném v členských státech pro dotyčné produkty podle písm. M přílohy VII nebo, v případě vína, pokud obdrželi platební nárok podle čl. 96 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. [*toto nařízení*]*.“

* Úř. věst. L [...], …, s. [...]“.

2) V čl. 37 odst. 1 se doplňuje tento nový pododstavec:

„Pro víno se referenční částka vypočítá a upraví v souladu s písm. N přílohy VII.“

3) V článku 41 se doplňuje nový odstavec 1b), který zní:

„1b) V případě vína Komise s přihlédnutím k posledním údajům, které jí členské státy dají k dispozici v souladu s [čl. 92 odst. 5)] nařízení (ES) č. [*toto nařízení*], upraví postupem podle čl. 144 odst. 2 tohoto nařízení vnitrostátní stropy stanovené v příloze VIII tohoto nařízení.“.

4) V čl. 43 odst. 2 se za bod a*c*) doplňuje nový bod, který zní:

„a*d*) „v případě vína počet hektarů, jak je vypočítán v souladu s písm. N přílohy VII;“

5) V článku 44 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. „Hektarem, na který lze poskytnout podporu“ se rozumí jakákoliv zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž jsou lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.“

6) Článek 51 se nahrazuje tímto:

„Článek 51
Zemědělské využití půdy

Zemědělci mohou využívat pozemky ohlášené v souladu s čl. 44 odst. 3 pro jakoukoli zemědělskou činnost.“

7) V článku 71c se doplňuje nový odstavec, který zní:

„V případě vína může Komise s přihlédnutím k posledním údajům, které jí členské státy dají k dispozici v souladu s [čl. 92 odst. 5)] nařízení (ES) č. [*toto nařízení*], upravit postupem podle čl. 144 odst. 2 tohoto nařízení vnitrostátní stropy stanovené v příloze VIIIa tohoto nařízení.“.

8) V článku 145 se za písmeno d) pododstavec d) vkládá toto:

„d)e) podrobná pravidla pro zařazení podpory vína do režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. [*toto nařízení*].“

9) V příloze IV druhém sloupci se poslední odrážka nahrazuje tímto:

„– Udržování olivových hájů a vinic v dobrém vegetativním stavu“.

10) Za bod M přílohy VII se vkládá tento bod N:

„N. Víno

Počet hektarů se rovná počtu hektarů vyklučených v souladu s hlavou V kapitolou III nařízení (ES) č. [*toto nařízení*].

Referenční částka pro platební nároky, které se mají přidělit všem zemědělcům v souladu s režimem klučení stanoveným v nařízení (ES) č. [*toto nařízení*] se rovná násobku počtu vyklučených hektarů a regionálního průměru platebních nároků v daném regionu. Částka, která se má zaplatit, však nesmí v žádném případě přesáhnout 350 EUR/ha.”

Článek 114
Změny nařízení (ES) č. 1290/2005

V článku 12 nařízení (ES) č. 1290/2005 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise stanoví částky, které jsou podle čl. 10 odst. 2), článků 143d a 143e nařízení (ES) č. 1782/2003, čl. 4 odst. 1) nařízení Rady (ES) č. 387/2007 a čl. 17 odst. 2) nařízení Rady (ES) č. [*toto nařízení*] vyčleněny pro EZFRV.“

Kapitola II
Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 115
Přechodná ustanovení

Postupem podle čl. 104 odst. 1 mohou být přijata opatření

a) k usnadnění přechodu od pravidel stanovených nařízením (ES) č. 1493/1999 k pravidlům zaváděným tímto nařízením,

b) v případě potřeby k řešení zvláštních praktických problémů. Tato opatření se mohou odchylovat od příslušných ustanovení tohoto nařízení, pokud je to řádně odůvodněno.

Článek 116
Použitelnost pravidel o státní podpoře

Není-li tímto nařízením stanoveno jinak, a zejména s výjimkou dodatečné vnitrostátní podpory podle článku 97, se na produkci produktů v působnosti tohoto nařízení a obchod s nimi použijí články 87, 88 a 89 Smlouvy.

Článek 117
Zrušení

Zrušuje se nařízení (ES) č. 1493/1999. Následující opatření stanovená v uvedeném nařízení se budou nadále používat, pokud jde o hospodářský rok 2008/09, pokud opatření způsobilá podle nařízení (ES) č. 1493/1999 zemědělci zahájili nebo se k nim zavázali před dnem vstupu v platnost tohoto nařízení:

a) opatření podle hlavy II kapitol II a III (prémie za vzdání se vinohradnictví a restrukturalizace a přeměnu);

b) opatření podle hlavy III (mechanismy trhu);

c) opatření podle hlavy VII článku 63 (vývozní náhrady).

Článek 118
Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. srpna 2008, s výjimkou článků 5 až 8, které se použijí ode dne 30. dubna 2008.

Hlava V kapitola II se použije do 31. prosince 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Komisi
člen/členka Komise

PŘÍLOHA I

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

Obecně

1. **„Hospodářským rokem“** hospodářský rok pro produkty, na něž se vztahuje toto nařízení. Začíná 1. srpna každého roku a končí 31. července následujícího roku.

V souvislosti s révou

2. **„Klučením“** se rozumí úplné odstranění révových keřů, které se nacházejí na pozemku osázeném révou.

3. **„Výsadbou“** se rozumí definitivní vysazení štěpované nebo neštěpované révy či jejích částí za účelem produkce hroznů nebo založení porostu k produkci roubů.

4. **„Přeštěpováním“** se rozumí štěpování révového keře, na kterém již dříve bylo štěpování provedeno.

V souvislosti s produkcí

5. **„Čerstvými vinnými hrozny“** se rozumí zralé nebo mírně zaschlé plody révy použité k přípravě vína, které mohou být běžným zpracovatelským postupem rozdrceny nebo lisovány a které mohou spontánně alkoholově kvasit.

6. **„Hroznovým moštem z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu“** se rozumí výrobek, který

   a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových a nejvýše 15 % objemových;

   b) byl získán výhradně z nezkvašeného hroznového moštu odrůd révy uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci o přirozeném obsahu alkoholu nejméně 8,5 % objemových a přídavku:

      – neutrálního alkoholu vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 95 % objemových;

      – nebo nerektifikovaného produktu získaného destilací vína, jehož skutečný obsah alkoholu dosahuje nejméně 52 % objemových a nejvýše 80 % objemových.

7. **„Hroznovou šťávou“** se rozumí tekutý, nekvasící, ale kvašení schopný produkt, který:

   a) je tak ošetřen, že je vhodný ke spotřebě v nezměněném stavu;

   b) byl vyroben z čerstvých vinných hroznů nebo hroznového moštu nebo zředěním. Pokud je vyroben zředěním, musí být zředěn ze zahuštěného hroznového moštu nebo moštového koncentrátu.

Skutečný obsah alkoholu v hroznové šťávě nesmí překročit 1 % objemové.

8. **„Zahuštěnou hroznovou šťávou“** se rozumí nekaramelizovaná hroznová šťáva, která byla vyrobena částečným odstraněním vody z hroznové šťávy libovolnou povolenou metodou s výjimkou přímého ohně tak, že při teplotě 20°C není při užití refraktometrické metody, jež bude stanovena, údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %.

   Skutečný obsah alkoholu v zahuštěné hroznové šťávě nesmí překročit 1 % objemové.

9. **„Vinným kalem“** se rozumí

   a) zbytky, které se usazují v nádobách obsahujících víno po kvašení, během skladování či po povoleném ošetřování,

   b) zbytky vzniklé filtrací nebo odstředěním produktu uvedeném v bodu a);

   c) zbytky, které se usazují v nádobách obsahujících hroznový mošt během skladování či povoleného ošetřování,

   d) zbytky vzniklé filtrací nebo odstředěním produktu uvedeném v bodu c).

10. **„Matolinou“** se rozumí zkvašený nebo nezkvašený zbytek po lisování čerstvých vinných hroznů.

11. **„Matolinovým vínem“** se rozumí produkt, který je získán

   a) kvašením neošetřených matolin nasáklých vodou;

   b) vyluhováním prokvašených matolin vodou.

12. **„Alkoholizovaným vínem“** se rozumí produkt, který:

   a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 18 % objemových a nejvýše 24 % objemových;

   b) je získán výhradně tím, že víno bez zbytkového cukru bylo alkoholizováno přídavkem nerektifikovaného produktu pocházejícího z destilace vína se skutečným obsahem alkoholu nejvýše 86 % objemových;

   c) vykazuje obsah těkavých kyselin vyjádřený prostřednictvím kyseliny octové nejvýše 1,5 gramů na litr.

Obsah alkoholu

13. **„Skutečným obsahem alkoholu v % objemových“** se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu, které produkt obsahuje při 20 °C ve 100 objemových jednotkách.

14. **„Možným obsahem alkoholu v % objemových“** se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu při 20 °C, které mohou vzniknout úplným zkvašením cukru obsaženého ve 100 objemových jednotkách daného produktu.

15. **„Celkovým obsahem alkoholu v % objemových“** se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v % objemových.

16. **„Přirozeným obsahem alkoholu v % objemových“** se rozumí celkový obsah alkoholu v % objemových dotyčného produktu před jakýmkoli obohacením.

17. **„Skutečným obsahem alkoholu v % hmotnostních“** se rozumí počet hmotnostních jednotek čistého alkoholu, které produkt obsahuje ve 100 hmotnostních jednotkách.

18. **„Možným obsah alkoholu v % hmotnostních“** se rozumí počet hmotnostních jednotek čistého alkoholu, které mohou vzniknout úplným prokvašením cukru obsaženého ve 100 hmotnostních jednotkách produktu.

19. **„Celkovým obsahem alkoholu v % hmotnostních“** se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v % hmotnostních.

PŘÍLOHA II

Rozpočet na programy podpory a minimální podíl na propagační opatření podle čl. 8 odst. 1 a čl. 9 odst. 5

v 1 000 EUR

Rozpočtový rok	2009		2010		2011		2012		2013		2014		Od roku 2015	
	Celkem	z toho propagace	Celkem	z toho propagace	Celkem	z toho propagace	Celkem	z toho propagace	Celkem	z toho propagace	Celkem	z toho propagace	Celkem	z toho propagace
BG	13 018	2 839	17 874	2 839	17 510	2 839	17 631	2 839	17 389	2 839	17 348	2 839	17 206	2 839
CZ	1 672	471	2 245	471	2 202	471	2 217	471	2 188	471	2 183	471	2 166	471
DE	19 116	4 692	25 998	4 692	25 482	4 692	25 654	4 692	25 310	4 692	25 253	4 692	25 052	4 692
EL	11 246	2 395	15 468	2 395	15 152	2 395	15 257	2 395	15 046	2 395	15 011	2 395	14 888	2 395
ES	191 998	32 276	268 234	32 276	263 721	32 276	266 194	32 276	262 992	32 276	262 942	32 276	260 735	32 276
FR	153 191	31 946	211 042	31 946	206 703	31 946	208 149	31 946	205 257	31 946	204 774	31 946	203 087	31 946
IT	164 385	29 063	228 966	29 063	224 789	29 063	226 717	29 063	223 826	29 063	223 612	29 063	221 737	29 063
CY	1 506	289	2 086	289	2 043	289	2 057	289	2 028	289	2 023	289	2 006	289
LU	287	65	393	65	385	65	387	65	382	65	381	65	378	65
HU	12 432	2 659	17 095	2 659	16 745	2 659	16 862	2 659	16 628	2 659	16 590	2 659	16 454	2 659
MT	141	37	191	37	188	37	189	37	186	37	186	37	184	37
AT	6 711	1 604	9 147	1 604	8 965	1 604	9 026	1 604	8 904	1 604	8 883	1 604	8 812	1 604
PT	31 504	6 294	43 532	6 294	42 630	6 294	42 930	6 294	42 329	6 294	42 229	6 294	41 878	6 294
RO	22 894	4 329	31 752	4 329	31 107	4 329	31 338	4 329	30 905	4 329	30 840	4 329	30 582	4 329
SI	2 259	557	3 071	557	3 010	557	3 030	557	2 990	557	2 983	557	2 959	557
SK	1 497	465	1 989	465	1 953	465	1 965	465	1 940	465	1 936	465	1 922	465
UK	133	19	187	19	183	19	184	19	182	19	181	19	180	19

PŘÍLOHA III

Rozpočet na opatření rozvoje venkova

(podle čl. 17 odst. 3)

v 1 000 EUR

Rozpočtový rok	2009	2010	2011	2012	2013	od roku 2014
BG	2 024	3 035	5 059	6 071	7 083	8 094
CZ	239	358	597	716	836	955
DE	2 868	4 301	7 169	8 603	10 037	11 470
EL	1 759	2 639	4 399	5 278	6 158	7 038
ES	30 361	45 542	75 903	91 084	106 264	121 445
FR	24 104	36 157	60 261	72 313	84 366	96 418
IT	26 132	39 198	65 331	78 397	91 463	104 529
CY	242	363	605	726	847	967
LU	44	66	110	132	154	176
HU	1 943	2 914	4 857	5 829	6 800	7 772
MT	21	31	52	62	73	83
AT	1 015	1 523	2 538	3 046	3 554	4 061
PT	5 012	7 518	12 529	15 035	17 541	20 047
RO	3 668	5 503	9 171	11 005	12 839	14 673
SI	338	508	846	1 015	1 184	1 353
SK	205	308	513	616	718	821
UK	23	34	56	68	79	90

PŘÍLOHA IV

Druhy produktů z révy vinné

1. Víno

Vínem se rozumí produkt, který byl získán výhradně úplným nebo částečným alkoholovým kvašením čerstvých, rozdrcených nebo nerozdrcených vinných hroznů nebo hroznového moštu.

Víno:

a) po případných úkonech uvedených v příloze V části B vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových - za předpokladu, že toto víno bylo získáno výhradně z hroznů sklizených ve vinařských zónách A a B v souladu s přílohou IX - a nejméně 9 % objemových v ostatních vinařských zónách;

b) odchylně od jinak použitelného skutečného minimálního obsahu alkoholu, má-li chráněné označení původu nebo zeměpisné označení, vykazuje po případných úkonech uvedených v příloze V části B skutečný obsah alkoholu nejméně 4,5 % objemových;

c) má nejvýše 15 % objemových celkového obsahu alkoholu. Komise může zvýšit horní mez pro celkový obsah alkoholu na 20 % objemových u vín z některých vinařských oblastí ve Společenství, která byla vyrobena bez obohacování;

d) u něhož celkový obsah kyselin přepočtený na kyselinu vinnou vykazuje nejméně 3,5 g, tj. 46,6 miliekvivalentů na litr, s výhradou odchylek, jež mohou být stanoveny.

Výrazem „Retsina“ se rozumí víno, které bylo vyrobeno výhradně na zeměpisném území Řecka z hroznového moštu ošetřeného pryskyřicí z borovice Aleppo. Tuto pryskyřici lze užít pouze k výrobě vína „Retsina“ podle platných řeckých předpisů.

2. Mladé víno v procesu kvašení

Mladé víno v procesu kvašení je produkt, jehož alkoholové kvašení ještě není ukončeno a které není odděleno od kvasnic.

3. Likérové víno

Likérové víno je produkt, který:

a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a nejvýše 22 % objemových;

b) nejméně 17,5 % objemových celkového obsahu alkoholu, kromě některých likérových vín s označením původu nebo se zeměpisným označením, uvedených na seznamu, který se vytvoří postupem podle čl. 104 odst. 1;

c) který se vyrábí z:

- částečně zkvašeného hroznového moštu, nebo
- vína, nebo
- směsi částečně zkvašeného hroznového moštu a vína,

– hroznového moštu nebo směsi tohoto produktu s vínem, pokud jde o likérová vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, která se určí postupem podle čl. 104 odst. 1.

d) vykazují nejméně 12 % objemových původního přirozeného celkového obsahu alkoholu, kromě některých likérových vín s označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením, uvedených na seznamu, který se vytvoří postupem podle čl. 104 odst. 1;

e) do něhož se přidal

i) samostatně nebo ve směsi,

– neutrální alkohol vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových,

– destilát z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nejvýše 86 % objemových,

ii) jakož i případně jednoho nebo více z těchto produktů:

– zahuštěný hroznový mošt,

– směs produktů uvedených v písm. e) s hroznovým moštem uvedeným pod první a čtvrtou odrážkou písm. c).

f) do kterého se odchylně od bodu e), kromě některých likérových vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením, uvedených na seznamu, který se vytvoří postupem podle čl. 104 odst. 1 přidaly;

i) produkty podle písm. e) bodu i), samostatně nebo ve směsi, nebo

ii) jeden nebo několik těchto produktů:

– destilát z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 95 % objemových a nejvýše 96 % objemových,

– vínovice nebo matolinová pálenka se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % a nejvýše 86 % objemových,

– destilát ze sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nižším než 94,5 % objemových,

iii) a případně jeden nebo více těchto produktů:

– částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů;

– zahuštěný hroznový mošt získaný působením přímého ohně, který, odhlédne-li se od tohoto postupu, odpovídá definici zahuštěného hroznového moštu;

– zahuštěný hroznový mošt,

– směs jednoho z produktů uvedených v písm. f) bodu ii) s hroznovým moštem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce.

4. Šumivé víno

Šumivé víno je produkt, který:

a) se získává z prvotního nebo druhotného alkoholového kvašení:

– z čerstvých vinných hroznů, nebo

– z čerstvého hroznového moštu, nebo

– z vína, nebo

– z vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením;

b) se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;

c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak způsobený oxidem uhličitým nejméně 3 bary.

5. Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým

Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým je produkt, který:

a) byl vyroben z vína;

b) se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého, který byl zcela či částečně dodán;

c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak způsobený oxidem uhličitým nejméně 3 bary.

6. Perlivé víno

Perlivé víno je produkt, který:

a) je vyroben z vína, pokud toto víno vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;

b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových,

c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak způsobený endogenním oxidem uhličitým nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru;

d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.

7. Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým

Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým je produkt, který:

a) byl vyroben z vína nebo z vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením,

b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových a celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových,

c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak oxidu uhličitého, zcela či částečně dodaného, nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru;

d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.

8. Hroznový mošt

Hroznový mošt je tekutý produkt získaný přirozenou cestou nebo fyzikálním postupem z čerstvých vinných hroznů. Skutečný obsah alkoholu v hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

9. Částečně zkvašený hroznový mošt

Částečně zkvašený hroznový mošt je produkt, který se získává kvašením hroznového moštu se skutečným obsahem alkoholu vyšším než 1 % objemové a nižším než tři pětiny celkového obsahu alkoholu. Za částečně zkvašený hroznový mošt se nepovažují určitá vína s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením se skutečným obsahem alkoholu nižším než tři pětiny celkového obsahu alkoholu, avšak nejméně 4,5 % objemového.

10. Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých hroznů

Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých hroznů je produkt získaný částečným zkvašením hroznového moštu ze zaschlých hroznů s celkovým obsahem cukru před kvašením nejméně 272 gramů na litr, jehož přirozený a skutečný obsah alkoholu není nižší než 8 % objemových. Určitá vína, jež budou určena v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1., která splňují tyto požadavky, přesto se nepovažují za částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých hroznů.

11. Zahuštěný hroznový mošt

Zahuštěný hroznový mošt je nekaramelizovaný hroznový mošt, který:

a) byl vyroben částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak, že při teplotě 20 °C není při užití refraktometrické metody, jež bude stanovena v souladu s článkem 25, údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %,

b) pochází výhradně ze zatříděných odrůd révy uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci,

Skutečný obsah alkoholu v zahuštěném hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

12. Rektifikovaný moštový koncentrát

Rektifikovaný moštový koncentrát je tekutý nekaramelizovaný produkt, který:

a) byl vyroben částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak, že při teplotě 20 °C není při užití refraktometrické metody, jež bude stanovena v souladu s článkem 25, údaj odečtený na refraktometru nižší než 61,7 %,

b) byl podroben povolenému ošetření, jehož účelem bylo odkyselení a odstranění ostatních složek s výjimkou cukru;

c) vykazuje tyto charakteristické znaky:

- hodnota pH nejvýše 5 při 25 ° Brix,
- optická hustota nejvýše 0,100 při 425 nm a tloušťce 1 cm při koncentraci hroznového moštu 25 ° Brix,

– tak nízký obsah sacharosy, že metodou rozboru, jež bude stanovena, nebude prokazatelný,

– index Folin-Ciocalteu je nejvýše 6,00 při 25 ° Brix,

– obsah titrovatelných kyselin nejvýše 15 miliekvivalentů veškerých cukrů na kilogram,

– obsah oxidu siřičitého nejvýše 25 miligramů veškerých cukrů na kilogram,

– celkový obsah kationů nejvýše 8 miliekvivalentů veškerých cukrů na kilogram,

– vodivost při 25 ° Brix a při 20 °C nejvýše 120 mikrosiemens na centimetr,

– obsah hydroxymethylfurfuralu nejvýše 25 miligramů veškerých cukrů na kilogram,

– stopy mesoinositolu,

d) pochází výhradně ze zatříděných odrůd révy uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci,

Skutečný obsah alkoholu v rektifikovaném moštovém koncentrátu nesmí překročit 1 % objemové.

13. Víno z přezrálých hroznů

Víno z přezrálých hroznů je produkt, který:

a) byl bez obohacování vyroben ve Společenství z hroznů odrůd révy uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci sklizených ve Společenství;

b) má přirozený obsah alkoholu vyšší než 15 % objemových,

c) má celkový obsah alkoholu nejméně 16 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových

Členské státy mohou stanovit dobu zrání těchto produktů.

14. Vinný ocet

Vinný ocet je ocet, který:

a) byl vyroben výhradně octovým kvašením vína a

b) vykazuje obsah kyselin vyjádřený prostřednictvím kyseliny octové nejméně 60 gramů na litr.

PŘÍLOHA V

Obohacování, přikyselování a odkyselování v některých vinařských zónách

A. Mezní hodnoty obohacování

1. Jestliže je to nutné z důvodů povětrnostních podmínek v určitých vinařských zónách Společenství v souladu s přílohou IX, mohou dotčené členské státy povolit zvýšení přirozeného obsahu alkoholu čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu a mladého vína v procesu kvašení a vína z hroznů odrůd uvedených v čl. 18 odst. 1 prvním pododstavci.

2. Zvýšení minimálního přirozeného obsahu alkoholu se provádí pomocí enologických postupů podle části B a nesmí překročit tyto mezní hodnoty:

   a) 2 % ve vinařských zónách A a B v souladu s přílohou IX;

   b) 1 % ve vinařské zóně C v souladu s přílohou IX.

3. V letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami může být v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1 rozhodnuto, že se mezní hodnoty pro zvýšení obsahu alkoholu podle bodu 2 mohou zvýšit na 3 % objemová ve vinařských zónách A a B v souladu s přílohou IX.

B. Úkony obohacování

1. Zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v % objemových podle části A může být provedeno pouze těmito úkony:

   a) v případě čerstvých vinných hroznů, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení přídavkem zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentrátu;

   b) v případě hroznového moštu přídavkem zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentrátu nebo částečným zahuštěním včetně reverzní osmózy;

   c) v případě vína částečným zahuštěním chladem.

2. Provedení některého z úkonů uvedených v bodu 1 vylučuje provedení jiného.

3. Zahuštění hroznového moštu nebo vína, které prošlo úkony uvedenými v bodu 1:

   a) nesmí vést ke snížení konečného objemu těchto produktů o více než 20 %;

   b) odchylně od části A bodu 2) písm. b) nesmí zvýšit přirozený obsah alkoholu těchto produktů o více než 2 % objemová.

4. Úkony uvedené v bodech 1 a 3 nesmí zvýšit celkový obsah alkoholu u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení nebo vína:

   a) ve vinařské zóně A v souladu s přílohou IX na více než 11,5 % objemových;

b) ve vinařské zóně B v souladu s přílohou IX na více než 12 % objemových;

c) ve vinařské zóně C I a) a C I b) v souladu s přílohou IX na více než 12,5 % objemových;

d) ve vinařské zóně C II v souladu s přílohou IX na více než 13 % objemových a

e) ve vinařské zóně C III v souladu s přílohou IX na více než 13,5 % objemových.

5. Odchylně od bodu 4 mohou členské státy

a) u červeného vína zvýšit horní mez celkového obsahu alkoholu produktů uvedených v bodě 4 až na 12 % objemových ve vinařské zóně A a na 12,5 % objemových ve vinařské zóně B v souladu s přílohou IX;

b) zvýšit celkový obsah alkoholu produktů uvedených v bodě 4 určených k produkci vín s označením původu ve vinařských zónách A a B na mez stanovenou členskými státy.

C. Přikyselení a odkyselení

1. U čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení a vína lze užít

a) ve vinařských zónách A, B, C I a) a C I b) částečné odkyselení v souladu s přílohou IX,

b) ve vinařských zónách C II a C III a) přikyselení a odkyselení v souladu s přílohou IX, aniž je dotčen bod 7, nebo

c) ve vinařské zóně C III b) přikyselení v souladu s přílohou IX.

2. Přikyselení produktů uvedených v bodu 1 kromě vína lze provést nejvýše o množství 1,50 gramů na litr, vyjádřeno v kyselině vinné, tj. o 20 miliekvivalentů na litr.

3. Přikyselení vína lze provést nejvýše o množství 2,50 gramů na litr, vyjádřeno v kyselině vinné, tj. o 33,3 miliekvivalentů na litr.

4. Odkyselení vína lze provést nejvýše o množství 1 gram na litr, vyjádřeno v kyselině vinné, tj. o 13,3 miliekvivalentů na litr.

5. Může být částečně odkyselen hroznový mošt určený k zahuštění.

6. V letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami mohou členské státy povolit přikyselení produktů uvedených v bodu 1 ve vinařských zónách B, C I a) a C I b) v souladu s přílohou IX za podmínek podle bodu 1 této přílohy týkajících se vinařských zón C II, C III a) a C III b) v souladu s přílohou IX.

7. Přikyselování a obohacování jednoho a téhož produktu, kromě odchylek, jež budou v jednotlivých případech stanoveny, jakož i přikyselování a odkyselování jednoho a téhož produktu se vzájemně vylučují.

D. Postupy

1. Každý z úkonů uvedených v částech B a C, s výjimkou přikyselení a odkyselení vína, může být proveden v souladu s postupem podle čl. 104 odst. 1 tohoto nařízení při zpracování čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení na víno nebo na jiný nápoj určený k přímé lidské spotřebě ve smyslu čl. 1 odst. 1 mimo šumivého vína nebo šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým podle podmínek, jež budou stanoveny, pouze v té vinařské zóně, ve které byly sklizeny užité čerstvé vinné hrozny.

2. Zahušťování vína musí proběhnout v právě té vinařské zóně, ve které byly sklizeny užité čerstvé vinné hrozny.

3. Přikyselování a odkyselování vína může proběhnout pouze v podniku provádějícím vinifikaci a vinařské zóně, ve kterých byly sklizeny hrozny užité k výrobě daného vína.

4. Každý z úkonů uvedených v bodech 1 až 3 se musí nahlásit příslušným orgánům. Totéž se vztahuje na množství zahuštěného hroznového moštu nebo rektifikovaného moštového koncentrátu, které drží za účelem výkonu svého povolání fyzické nebo právnické osoby či jejich seskupení, zejména pak producenti, stáčírny, zpracovatelé a obchodníci, jež budou určeni postupem podle čl. 104 odst. 1, ve stejné době a na stejném místě jako čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt nebo nebalené víno. Prohlášení o tomto množství však může být nahrazeno záznamem do evidenční knihy vstupů a využití zásob.

5. Každý z úkonů uvedených v části C musí být uveden v průvodním dokladu podle článku 103, se kterým se náležitě ošetřené produkty nacházejí v oběhu.

6. S výjimkou odchylek odůvodněných výjimečnými povětrnostními podmínkami se tyto úkony nesmějí provádět:

   a) ve vinařské zóně C v souladu s přílohou IX po 1. lednu;

   b) ve vinařských zónách A a B v souladu s přílohou IX po 16. březnu.

   Provádějí se pouze u takových produktů, které pocházejí ze sklizně bezprostředně předcházející těmto termínům.

7. Odchylně od bodu 6 se však zahušťování chladem, jakož i přikyselování a odkyselování může provádět v průběhu celého roku.

PŘÍLOHA VI

Omezení

A. Obecně

1. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání vody, kromě případů, kdy existuje zvláštní technická potřeba.

2. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání alkoholu, kromě postupů spojených se získáváním hroznového moštu z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, likérového vína, šumivého vína, alkoholizovaného vína a perlivého vína.

3. Alkoholizované víno se použije pouze k destilaci.

B. Čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt a hroznová šťáva

1. Hroznový mošt z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu lze použít pouze k výrobě produktů, které nespadají pod produkty kódů KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29. Tímto nejsou dotčeny případné přísnější předpisy, které mohou členské státy uplatňovat na svém území při výrobě produktů, které nespadají pod produkty kódů KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29.

2. Hroznová šťáva a zahuštěná hroznová šťáva nesmí být vinifikována ani do vína přidávána. Uvedení těchto produktů do alkoholového kvašení je na území Společenství zakázáno.

3. Body 1 a 2 se nevztahují na produkty určené ve Spojeném království, Irsku a v Polsku k výrobě produktů kódů KN 2206 00, pro které mohou členské státy povolit užití složeného výrazu obsahujícího slovo „víno“.

4. Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých hroznů se uvede do oběhu jen za účelem výroby likérového vína, a to pouze ve vinařských oblastech, ve kterých toto užití bylo tradičně používáno před 1. lednem 1985, a pro výrobu vína z přezrálých hroznů.

5. S výhradou rozdílného rozhodnutí Rady v souladu s mezinárodními závazky Společenství nesmějí být čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt, rektifikovaný moštový koncentrát, hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, hroznová šťáva a zahuštěná hroznová šťáva, které pocházejí ze třetích zemí, na území Společenství zpracovávány na víno ani přidávány do vína.

C. Míchání vín

S výhradou rozdílného rozhodnutí Rady v souladu s mezinárodními závazky Společenství je scelování vína pocházejícího z třetích zemí s vínem ze Společenství, jakož i scelování vín pocházejících z jednotlivých třetích zemí na území Společenství zakázáno.

D. Vedlejší produkty

1. Úplné vylisování vinných hroznů se zakazuje. Členské státy s ohledem na místní a technické podmínky rozhodnou o minimálním obsahu alkoholu, který musí být každopádně větší než nula, jenž musí obsahovat matoliny a vinné kaly po vylisování hroznů.

2. Z vinných kalů a matolin nesmí být vyráběno víno ani jakýkoliv nápoj k přímé lidské spotřebě s výjimkou alkoholu, vínovice nebo matolinového vína.

3. Lisování vinných kalů a opětovné kvašení matolin za účelem jiným než destilace nebo produkce matolinového vína se zakazuje. Filtrace a odstředění vinných kalů se nepovažují za lisování, pokud získané produkty mají řádnou a uspokojivou obchodní jakost.

4. Matolinové víno může být - jestliže je jeho výroba povolena daným členským státem - použito jen k destilaci nebo pro vlastní spotřebu vinařovy domácnosti.

5. Každá fyzická nebo právnická osoba či jejich seskupení disponující vedlejšími produkty, s nimi musí nakládat pod kontrolou a za podmínek, jež budou stanoveny podle čl. 104 odst. 1.

PŘÍLOHA VII

Rozpočet na režim klučení

Rozpočet, který je k dispozici na režim klučení podle čl. 92 odst. 3 písm., odpovídá:

a) na hospodářský rok 2008/2009 (rozpočtový rok 2009): 430 milionů EUR

b) na hospodářský rok 2009/2010 (rozpočtový rok 2010): 287 milionů EUR

c) na hospodářský rok 2010/2011 (rozpočtový rok 2011): 184 milionů EUR

d) na hospodářský rok 2011/2012 (rozpočtový rok 2012): 110 milionů EUR

e) na hospodářský rok 2012/2013 (rozpočtový rok 2013): 59 milionů EUR

PŘÍLOHA VIII

Plochy, které mohou členské státy prohlásit na nezpůsobilé pro režim klučení

(uvedené v čl. 94 odst. 1 a 3)

v ha

Členský stát	Celková plocha vinic	Plochy uvedené v čl. 94 odst. 3
BG	135 760	2 715
CZ	19 081	382
DE	102 432	2 049
EL	66 682	1 334
ES	1 099 765	21 995
FR	879 859	17 597
IT	730 439	14 609
CY	13 068	261
LU	1 299	26
HU	85 260	1 705
MT	910	18
AT	50 681	1 014
PT	238 831	4 777
RO	178 101	3 562
SI	16 704	334
SK	21 531	431
UK	793	16

PŘÍLOHA IX

Vinařské zóny

Vinařské zóny, na něž se odkazuje v příloze IV a v příloze V, jsou tyto:

1. Vinařská zóna A zahrnuje

   a) v Německu: plochy vinic, které nepatří k vinařské zóně B;

   b) v Lucembursku: lucemburskou vinařskou oblast;

   c) v Belgii, Dánsku, Irsku, Nizozemsku, Polsku, Švédsku a ve Spojeném království: vinařské zóny těchto zemí;

   d) v České republice: vinařskou oblast v Čechách.

2. Vinařská zóna B zahrnuje:

   a) v Německu: plochy vinic ve stanovené pěstitelské oblasti Bádensko;

   b) ve Francii: plochy vinic v departementech neuvedených v této příloze a v těchto departementech:

      – Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin;

      – Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

      – Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

      – Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

      – Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (obec Chapareillan),

      – Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, jakož i plochy vinic v okrsku Cosne-sur-Loire v departementu Nièvre;

   c) v Rakousku rakouské vinařské oblasti;

   d) v České republice vinařská oblast Morava a plochy vinic nazahrnuté v bodu 1 písm. d);

   e) na Slovensku vinařské oblasti Malé Karpaty, Jižní Slovensko, Nitra, Střední a Východní Slovensko a plochy vinic nazahrnuté v bodu 3;

   f) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech:

      – v oblasti Podravje: ljutomerskoormoški vinorodni okoliš, mariborski vinorodni okoliš, radgonskokapelski vinorodni okoliš, šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Haloze, prekmurski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice,

      – v oblasti Posavje: bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Bela krajina, vinorodni okoliš Dolenjska, a plochy vinic v oblastech nezahrnutých v bodu 5 d);

g) v Rumunsku oblast Podişul Transilvaniei.

3. Vinařská zóna C I a) zahrnuje:

a) ve Francii plochy vinic:

– v těchto departementech: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (s výjimkou obce Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (s výjimkou okrsku Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

– v okrscích Valence a Die departementu Drôme (s výjimkou kantonů Dieulefit, Loriol, Marsanne a Montélimar),

– v okrsku Tournon, v kantonech Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge a la Voulte-sur-Rhône departmentu l'Ardèche;

b) ve Španělsku plochy vinic v provinciích Asturias, Cantabria, Guipúzcoa, La Coruña a Vizcaya;

c) v Portugalsku plochy vinic v části regionu Norte, který odpovídá stanovené pěstitelské oblasti „Vinho Verde“, jakož i v regionech „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Verdas“ (s výjimkou „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), které náleží k „Região viticola da Extremadura“;

d) na Slovensku oblast Tokaj;

e) v Rumunsku plochy vinic nezahrnuté v bodě 2 písm. g) nebo bodě 5 písm. f).

4. Vinařská zóna C I b) zahrnuje:

a) v Itálii plochy vinic v regionu Valle d'Aosta a v provinciích Sondrio, Bolzano, Trento a Belluno.

b) v Maďarsku všechny plochy vinic.

5. Vinařská zóna C II zahrnuje:

a) ve Francii plochy vinic:

– v těchto departementech: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (s výjimkou kantonů Olette a Arles-sur-Tech), Vaucluse;

– v části departementu Var na jihu vymezené severní hranicí obcí Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,

– v okrsku Nyons a kantonech Dieulefit, Loriol, Marsanne a Montélimar v departementu Drôme;

– ve správních jednotkách departementu l'Ardèche, které nejsou zahrnuty do bodu 3 písm. a);

b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Abruzzi, Campagnia, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Guilia, Lazio, Liguria, Lombardia, s výjimkou provincie Sondrio, Marche, Molise, Piémont, Toscana, Ombria, Venezia, s výjimkou provincie Belluno, včetně ostrovů náležejících k těmto regionům, např. ostrov Elba a ostatní ostrovy toskánského souostroví, ostrovy Ponziane, Capri a Ischia;

c) ve Španělsku plochy vinic v těchto provinciích:

– Lugo, Orense, Pontevedra,

– Ávila (s výjimkou obcí, které odpovídají vymezené oblasti („comarca“) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

– La Rioja,

– Álava,

– Navarra,

– Huesca,

– Barcelona, Girona, Lleida;

– v části provincie Zaragoza ležící na sever od řeky Ebro;

– v obcích provincie Tarragona zahrnutých do označení původu Penedés,

– v části provincie Tarragona, která odpovídá vymezené oblasti („comarca“) Conca de Barberá.

d) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblasti Primorska: vinorodni okoliš Goriška Brda, vinorodni okoliš Vipavska dolina, koprski vinorodni okoliš a vinorodni okoliš Kras;

e) v Bulharsku plochy vinic v těchto oblastech: Dunavska ravnina (Дунавска равнина), Černomorski rajon (Черноморски район), Rozova dolina (Розова долина);

f) v Rumunsku plochy vinic v těchto oblastech: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului a Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, jižní vinařská oblast včetně písků a jiné příznivé oblasti.

6. Vinařská zóna C III a) zahrnuje:

a) v Řecku plochy vinic v těchto nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arcadia, Corinthia, Heraclion, Chania, Rethymno, Samos, Lassithi, jakož i ostrov Thira (Santorini).

b) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce nad 600 m.

c) v Bulharsku plochy vinic nezahrnuté v bodě 5 písm. e).

7. Vinařská zóna C III b) zahrnuje:

a) ve Francii plochy vinic:

– v departementech na Korsice,

– v části departementu Var, která leží mezi mořem a hranicí tvořenou těmito obcemi (včetně nich): Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,

– v kantonech Olette a Arles-sur-Tech departementu Pyrénées-Orientales;

b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia a Sicilia, včetně ostrovů naležejících k těmto regionům, např. ostrovy Pantelleria, Eloie, Egadi a Pelagie;

c) v Řecku plochy vinic, které nejsou uvedeny v bodu 6;

d) ve Španělsku: plochy vinic, které nejsou uvedeny v bodu 3 písm. b) a bodu 5 písm. c);

e) v Portugalsku plochy vinic v regionech nezahrnutých do vinařské zóny C I a);

f) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce pod 600 m;

g) na Maltě plochy vinic.

8. Vymezení oblastí, které se vztahují ke správním jednotkám uvedeným v této příloze, vyplývá z vnitrostátních právních předpisů platných ke dni 15. prosince 1981, v případě Španělska z vnitrostátních právních předpisů platných ke dni 1. března 1986 a v případě Portugalska z vnitrostátních právních předpisů platných ke dni 1. března 1998.

FINANČNÍ VÝKAZ

1.	ROZPOČTOVÝ OKRUH: 05 02 09 05 02 10 01	POLOŽKY (v mil. EUR): 2007: 1 487 2008 1 377 (PNR): 2007: 38 2008: 38 (PNR):
2.	NÁZEV: Návrh nařízení Rady o společné organizaci trhu s vínem a změně některých nařízení.	
3.	PRÁVNÍ ZÁKLAD: Články 36 a 37 Smlouvy.	
4.	CÍLE: Cíle této reformy jsou tyto: – zvýšení konkurenceschopnosti producentů vína v EU; zlepšení pověsti jakostního vína z EU jako nejlepšího vína na světě; znovuzískání starých trhů a proniknutí na nové trhy v EU a po celém světě; – vytvoření režimu v oblasti vína, který funguje na základě jasných, jednoduchých a účinných pravidel, která udržují rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou; – vytvoření režimu v oblasti vína, který zachová nejlepší tradice výroby vín v EU, posílí sociální strukturu četných zemědělských oblastí a zajistí, aby veškerá výroba byla šetrná k životnímu prostředí.	

5. FINANČNÍ DOPADY	OBDOBÍ 12 MĚSÍCŮ (v milionech EUR)	BĚŽNÝ FINANČNÍ ROK 2007 (v milionech EUR)	NÁSLEDUJÍCÍ FINANČNÍ ROK 2007 (v milionech EUR)
5.0 VÝDAJE – FINANCOVANÉ Z ROZPOČTU ES (NÁHRADY / INTERVENCE) – VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ – JINÉ	–	–	–
5.1 PŘÍJMY – VLASTNÍ ZDROJE ES (DÁVKY / CLA) – VNITROSTÁTNÍ	–	–	–

	2009	2010	2011	2012
5.0.1 ODHADOVANÉ VÝDAJE 5.1.1 ODHADOVANÉ PŘÍJMY	p.m	p.m	p.m	p.m

5.2	METODA VÝPOČTU: Roční náklady návrhu reformy včetně převedení na rozvoj venkova, se odhadují na 1,3 miliard EUR, což jsou výdaje při zachování současného stavu. Varianta zachování současného stavu zohledňuje průměr výdajů v letech 2001–2005 (5 let, nezohledňují se nejvyšší a nejnižší údaje) navýšená za účelem z důvodu zohlednění přistoupení Bulharska a Rumunska. Podrobnosti o nákladech na reformu jsou uvedené v příloze.
6.0	MŮŽE BÝT PROJEKT FINANCOVÁN Z POLOŽEK ZAČLENĚNÝCH V PŘÍSLUŠNÉ KAPITOLE STÁVAJÍCÍHO ROZPOČTU? ~~ANO NE~~
6.1	MŮŽE BÝT PROJEKT FINANCOVÁN PŘEVODEM MEZI KAPITOLAMI STÁVAJÍCÍHO ROZPOČTU? ~~ANO NE~~
6.2	BUDE POTŘEBA DODATEČNÝ ROZPOČET? ~~ANO NE~~
6.3	BUDE POTŘEBA ZAČLENIT POLOŽKY DO BUDOUCÍCH ROZPOČTŮ? ANO ~~NE~~
POZNÁMKY: –	

PŘÍLOHA K FINANČNÍMU VÝKAZU

200 000 ha a pokles prémií o 20 % ročně počet ha na základě 30 % celkové částky prvního roku a snížení o 5 % ročně		B-2009	B-2010	B-2011	B-2012	B-2013		
A. Opatření na úrovni společné organizace trhu								
1. <u>obnovený režim klučení (celkem: 200 000 ha)</u>								
průměrná prémie za klučení	*EUR/ha*	*7 174*	*5 739*	*4 591*	*3 673*	*2 938*		
odhadovaná vyklučená plocha začleněná do režimu jednotné platby	*ha*	*60 000*	*50 000*	*40 000*	*30 000*	*20 000*		
mezisoučet maximálních ročních nákladů na klučení	**mil. EUR**	**430**	**287**	**184**	**110**	**59**		
2. <u>zbývající výdaje na postupné rušení tržních opatření EU</u>								
odhadovaná částka	mil. EUR	**147**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**			
3. <u>financování vnitrostátního finančního rámce</u>								
maximum vnitrostátního finančního rámce	mil. EUR	634	879	863	870	858		
z toho minimálně na propagaci	mil. EUR	120	120	120	120	120		
maximum vnitrostátního finančního rámce	**mil. EUR**	**634**	**879**	**863**	**870**	**858**		
procento na propagaci ve vnitrostátním finančním rámci	*%*	*18,93%*	*13,65%*	*13,90%*	*13,79%*	*13,99%*		
opatření na úrovni společné organizace trhu celkem	**mil. EUR**	**1 211**	**1 166**	**1 047**	**980**	**917**		
B. oddělená přímá platba, která se přidá do přílohy VII								
maximální prémie	EUR/ha			350	350	350		
odhadovaná kumulovaná plocha	ha			60 000	110 000	150 000		
mezisoučet ročních nákladů	**mil. EUR**			**21**	**38,5**	**52,5**		
opatření financovaná v rámci „prvního pilíře“ zemědělské politiky celkem	**mil. EUR**	**1 211**	**1 166**	**1 068**	**1 019**	**969**		
C. Převod prostředků na opatření rozvoje venkova do vinařských oblastí	**mil. EUR**	**100**	**150**	**250**	**300**	**350**		
CELKEM (A+B+C)	**mil. EUR**	**1 311**	**1 316**	**1 318**	**1 319**	**1 319**		
D. Informování (změna nařízení Rady (ES) č. 2826/2000)	mil. EUR	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**		

Vnitrostátní finanční rámec bude činit 857 mil. EUR na B2014 a 850 mil. EUR na B2015 a následující roky
Oddělená přímá platba se odhaduje na výši 63 mil. EUR na B2014 a 70 mil. EUR na B2015 a následující roky
Převod prostředků na rozvoj venkova bude činit 400 mil. EUR na B2014 a následující roky.

Částky na rok 2014 a následující roky jsou orientační a podléhají rozhodnutím, která se musejí přijmou pro nový finanční výhled po roce 2013. Je však třeba respektovat některé právní závazky, které zahrnují i výdaje před uvedeným datem.